

Toto místo jest vyhraženo pro známého
R. HURTA,
KREJČÍHO A KLOBOUČNÍKA,
 — jenž vlastní největší sklad —

sokolských klobouků, košil, pásů a monogramů, cvičebních košil, odznaků, hotových obleků cvičebních pro žáky. Stejnokroje zhotovují a zasílám do kterékoli části Spojených Států. — Vše v cenách nejnižších.

R. Hurt, krejčí a kloboučník, 593 Blue Isl. Av., Chicago, Ill.

Doktor
E. VEJVODA,

ZUBNÍ LÉKAŘ,

v čísle 334 v. 72. ulice,
 New York.

Sborník Sokolský
 na rok 1896

pokud zásoba stačí prodává za
 25ct. jednatel výkonného výboru
 N. J. S.

Jos. Kuchař.
 341 v. 73. ulice,
 New York.

Má na skladě...
 kuřácké i školní potřeby, hračky,
 cukrovinky, knihy, jako: tlu-
 mače, slovníky, kuchařky, zá-
 bavné i svobodomyšlné knihy,
 čítanky atd.—Sklad HOBOKA
 i ostatních Fahrneyových léků.

Pojišťuje u dobrých společností.

Zastupuje časopisy:

Amerikán, Duch Času, Domá-
 nost a Svojan.

EMIL POLAK,
 1321, první Avenue,
 roh 71. ul., New York.

Vyrábí všeho druhu stejnokroje
 a potřeby sokolské, střelecké a
 spolkové vůbec, klobouky a čap-
 ky pro pány a chlapce, dětské i
 chlapecké obleky.

Hojný sklad modního zboží pro
 pány, kufry, vaky, torby, peně-
 ženky a řemení u velkém výběru.

Dodavatel Těl. Jednoty „Sokol“
 v New Yorku.

KNIHY

u výk. výb. N. J. S. na skladě:

Tyrš Mir., Dr.: Zakladové tělocviku ..	\$1.00
Kožišek Fr.: Cvičební večery na koni na šíř.....	.10
Jindřich Fuegner. Životopis10
Vaniček Kar.: Sokolstvo, jeho směr a cíl Komenský Jan Amos a jeho snahy tělocvičné. Obě za.....	.03
Scheiner, Jos. E. Dr.: Tělesná cviče- ní ve starém věku65
Kožišek Fr.: Cvičební večery na hra- zdě.....	.12
„ „ 100 příkladů cvičení prost- ných18
Hron Karel: O cvičební soustavě....	.20
Mendik Jan: Povelky ku podrobnému procvičení poř. cvičení.....	.05
Scheiner Jos. E. Dr.: Úvahy a řeči dra. Mir. Tyrše. Povšechné úvahy o věci Sokolské, I. 1.....	.25
Povšechné úvahy o věci Sok., I. 2..	.25
Klenka Jos.: Tělocvičné hry pro ško- ly, I. bez nářadí15
Klenka Jos. Těl. hry. II. S nářadím..	.25
Hanušová Kl.: Dětský tělocvik.....	.20
„ „ Hry míčem pro vese- lou mládež.....	.15
Horálek F.: Pérem Sokolím; seš. 1—4	.20
„ Na přední stráž.....	.05
Sládek Jos. V.: České písně.....	.05
Jos. Klenka: Skoky prosté, útokem a o tyči10
Jos. Klenka: Skoky smíšené na koze a na stole10
Dr. J. Vaniček: O rohování (box) a šermu holí dlouhou (baton) ..	.10

Knihy tyto, pokud zásoba stačí, zasílá
 vyplacené jednatel výk. výb. tomu, kdo při
 objednání pošle výše udanou částku buď ve
 znamkách, nebo poukázkou poštovní.
 Jan Černý, 437 E. 71st St., N. Y.

Oznamujte
 V SOKOLE AMERICKÉM.
 Blíží sdělí F. Lier,
 410 E. 71st St.,
 New York.

.....Nákladem.....

ústředního
 výboru
 Východní
 župy
 v New
 Yorku

—vydána byla—

Nejnovější sbírka
Sokolských písní.

1. sešit po 3 centech

zasílá na požádání každému veselému Sokolu
 jednatel ú. v. Vých. župy

JOS. A. KNEDLHANS,
 420—424 East 71st St.,
 NEW YORK CITY.

N. B. — Každý kdo si přeje objednat jakýkoliv počet zpěvníků,
 nechť zašle předem peníze v poštovních známkách jeden a
 dvoucentových.

Bratři Sokolové! Jakmile se přestěhujete, oznamte
 laskavě ihned novou svou adre-
 su výpravčímu Sokola Amerického,

FR. LIEROVI,
 410 E. 71st St., New York City.

SOKOL AMERICKÝ.

Entered at the Post Office at New York, N. Y., as Second Class Matter.

Ročník XXIII.

NEW YORK, 15. ČERVENCE 1901.

Číslo 7.

SUBSCRIPTION 50c. PER YEAR.

Předplatné50c. ročně.— Do Čech.....zl. 1.50

ORGÁN NAR. JED. SOKOLSKÉ.

EDITOR — POŘADATEL:
K. Štulík, 525 S. Lincoln St., Chicago, Ill.
PUBLISHER — VÝPRAVČÍ:
F. Lier, 410 East 71st Street, New York, N. Y.

Listárna redakce.—Příspěvky a dopisy do Sok. Am. musí být v rukou pořadatele do 5. dne měsíce, v němž mají být uveřejněny. Rukopisy uschovají se na dobu 3 měsíců, pak se zničí.

Listárna výpravčího.—Přestěhování necht' oznámi výpravčímu přesídlivší Sokol sám, možno-li do 3. neb 4. toho kterého měsíce, s podotknutím, ku kterému sboru náleží. Nově odstouplé a vyloučené členy necht' oznamuje tajemník neb účetní výpravčímu pravidelně každý měsíc.

OBSAH.

Hledme zdraví mládeže. — Z říše sportu. — Prvý den v St. Louisu. — Závody župy Střední. — Výkony školní pro závodníky župy Střední.—Druhý den závodů.— Výsledky závodů župy Střední.— K českému dnu v St. Louisu. — Český den v St. Louisu. — Telegramy došlé k závodům župy Střední. — Při závodech župy Stř. — Fysiologie tělesných cvičení.—Četa trubačů a bubeníků T. J. S. v St. Louisu. — Dopisy: Z New Yorku, Newarku a St. Louisu. — Příjem a vydání N. J. S. za měsíc červen 1901.—Zápisy o schůzích v. v. N. J. S., různé zprávy a různá oznámení.

Hled'te zdraví mládeže.

Žítí ve velkém městě v letních parnech, znamená mučiti se, ať již člověk nucen jest pracovati neb lelkovati.

Kdo jen trochu může, vyjede si v letě na venek, aby trochu se osvěžil a zdraví své poopravil. Pro velkoměstáka takový pobyt na venku jest téměř nutností. Však je-li ho třeba osobám dospělým, tím potřebnějším jest mládeži. Tato má v nejparnějších měsících školní prázdniny, neboť tolik moudrosti přece nabyli skorem všude lidé, že i mládeži jest třeba odpočinku.

Mnozí ovšem a to velmi mnozí rádi by viděli, aby prázdnin nebylo nikdy a aby mládež byla stále zaprážena.

Takoví dobrodinci mládeže také se o to postarají, aby nezahálela, i najdou již svým dětem přes prázdniny nějakou tu práci, při které vydělají nějaký dollar a při tom doma nezlobí.

Však nemyslete, že takto se svými dětmi zachází jen nějakí nevzdělaní pošetilci, neb lidé, kteří na každý cent čekají, aby mohli rodinu svou uživiti. Podivili byste se, kdybyste věděli, jací pánové vzdělaní, zámožní a dobře si stojící, takto nelidsky se svými dětmi zacházejí.

Na příkladech nejlépe se člověk učí. Známe jednoho předáka strany svobodomyšlné, jenž jediného svého syna (o ostatní děti přišel zanedbáváním) o školních prázdninách posílal na výdělek do továrny, kde po 10 neb 11 hodin denně přilepoval na boxničky obrázky za mizerný plat.

Hoch ten vyrostl v slabocha, skorem v mrzáka.

A tak děje se žel s mnohým z našich hochů a děvčat. Ač se mnoho deklamuje o lásce otcovské a mateřské, zdá se často, že někteří rodiče mají děti jen kvůli tomu, že se spoléhají na ně, že je budou v stáří podporovati a živiti. To jest jejich konečný cíl.

Kdyby aspoň při tom hleděli je tak vychovati, aby k úkolu takovému podporovatelskému byli schopni.

Jest nám vždy líto mládeže předčasně do práce zaprážené, a tím více litujeme, když mládeži školní ani o prázdninách nemá se dostati odpočinku.

To tak mnoho nestojí, poslat děti na několik týdnů na čerstvý vzduch na farmu někam.

Co platno jest posýlati do cvičení děti předčasnou práci sedřenou? Z těch sotva v tělocvičnách uděláme zdravé a silné jinochy a dívky. Těm třeba něčeho jiného než tělocviku v zavřených tělocvičnách, po úmorné a nudné práci někde v šapu neb obchodu.

Každý otec a matka měli by být toho pamětlivi, že děti jejich také mají svá práva, i že oni jsou jim povinni učiniti mládí jejich pokud možno příjemné a vychovati je co možno zdravé a silné.

Že mnozí rodičové této povinnosti nehledí, uvedli jsme již výše.

Kdo nezažil trochu štěstí v mládí a kdo v mládí pevného základu zdraví svému nepoložil, u věku dospělém ni jednoho ni druhého nenajde.

V zájmu dorostu našeho obracíme se tuto ke všem rodičům, již mají dítky, by pokud to jen trochu možno, poslali je o školních prázdninách na venek, a není-li to jim možno, ať aspoň popřejí jim volnosti co největší a ať neposílají je někam za bídných několik centů dřítí se a mořiti ve prospěch nenasytného kapitálu a tak zmrzačiti se již u věku útlém.

Také přimlouváme se za to, aby mládež naše o prázdninách na školách veřejných nebyla posílána do jakékoli školy jiné.

Popřejte dětem svým oddechu a odpočinku, — hleďte zdraví mládeže.

Z říše sportu.

Mezi mnohé zápasy amer. athletů zaznamenány byly 1. června t. r. jedny závody, jež těšily se zvláštní pozornosti všech přátel atletiky jakož i veřejného amerického tisku. Na den ten pořádány závody na Marshall Field v Chicagu, sdružením zvaným "Intercollegiate Conference Athletic Association", v němž zastoupeno jest as deset universit amerických, tak zvaných "Middle West" států. Na závodech samých podílu bralo celkem

devět škol s různým počtem zástupců. Nejčetněji zastoupena byla universita Michigan — as 25 závodníků, pak universita Chicago as 20, Wisconsin 16, ostatní pak menším počtem, z nichž jedna pouze tři borce k závodům těm vyslala. Číslice tyto čerpány jsou ze seznamu závodníků, ve skutečnosti byly však ještě menší. To ovšem nikterak nevadilo tomu, by nepsalo se o "stech závodníků", snad k vůli větší reklamě.

Účastenství na jednotlivých závodech bylo pak celkem dosti slabé. To vysvětliti nutno tím, že mnohý ze závodníků súčastnil se toliko jednoho závodu. Tak ku př. mnozí ze závodníků závodili pouze ve skoku o tyči a ničem jiném. Jiní opět pouze ve skoku do výšky neb dálky. Jiní opět pouze házením 16 lb. koule neb kladivem se zabývali. Největší počet závodníků súčastnil se běhů, z nichž každý pouze na různých vzdálenostech běhů podílu brali. Všech závodů bylo 14, a sice: Běhy: 100 yardů, 220 yardů, 440 yardů, 880 yardů, 1 míle, 2 míle, pak běh výměnný při čtyřčlenných četách na vzdálenost 1 míle. Běhy s překážkami byly na vzdálenost 120 a 220 yardů. Mimo to závoděno ve skoku o tyči, skoku dalekém a vysokém, ve vrhání disku, 16 lb. koule a 16 lb. kladiva. Jednotlivých závodů súčastnilo se průměrně od 10 do 15 boreců, z nichž každý byl v oboru svém jak říkáme specialistou.

Nezáleží mně sice mnoho na tom, zda někdo z nás stejných výsledků v různých závodech těch dosáhne, než k vůli posouzení podám zde míru, jaké dosaženo při zápasech těchto a sice:

100 yardů,	čas 10 sekund.
220 „	„ 22 a 3 5 sek.
440 „	„ 49 a 1.5 „
880 „	„ 2 minuty a 1 sek.
1 míle,	„ 4 „ 34 a 2 5 sek.
2 míle,	„ 10 „ 9 a 3 5 sek.
Běh 120 yardů s překážkami,	čas — 15 a 4.5 sek.
„ 220 „	„ „ 25 a 2.5 „
Skok vysoký —	5 stop, 9 3/4 palce.
Skok daleký,	22 stop, 4 1/2 pal.
Skok o tyči,	11 stop, 1 1/4 pal.
Vrh disku,	113 stop a 10 pal.
Vrh 16 lib. koule,	37 stop a 9 1/2 pal.
Vrh 16 lib. kladiva,	129 stop, 7 1/2 pal.

Dle výsledků dosažených v závodech mohlo by se souditi, že museli se jich súčastniti atleti první třídy. Tomu také tak bylo, než atletů vyvinutých tělesně, tak jak my dokonalého atleta si představujem, těch nebylo tu nazbyt. Mnohé tak zvané "hvězdy" činili na přítomné Sokoly dosti trapný dojem, podávající ukázkou a obraz jednostranného cvičení, jež ze stanoviska všestranného vývinu těla ani pod dosti mírnou kritikou by neobstáli. To týkalo se pak hlavně běžců a skokanů do výše i dálky, jimž větší péče o jich těla odporučiti by se mohla.

Zvláštní úkaz při závodech těchto byl, že co tělesné dokonalosti se týče, pochlubiti se jí mohli hlavně ti, kdož vrháním koulí, diskem neb kladivem se zabývali. Z těch mnozí měli těla opravdu pěkně vyvinutá. Zvláštní skupinu tvořili skokani o tyči. Jak velký rozdíl byl tu mezi nimi a skokany do výšky? Kdežto poslední po většině byli, abych tak řekl "čahouni", jichž paže a prsa

nestály za povšímnutí, měli skokani o tyči těla souměrně vyvinutá, za jichž paže ani žádný Sokol stydět by se nemusel. Z těch k našemu potěšení nejlépe se vyjímal Čech Karel Dvořák z Mich. university, jehož tělo svědčilo, že pak-li ne nyní, tož přece dříve všestrannější tělocvik pěstoval.

Než povšímněme si nyní, proč pěstuje se mezi athlety tělocvik v mezích tak pochybených? Na prvním místě jest to snaha po dosažení nejvyšších výsledků v jednotlivých oborech atletiky, čehož docíliti možno jenom tím způsobem, když cvičenci věnují se pouze takovým cvičením, k nimž přirozené schopnosti chovají. Proto mají dnes na zdejších vyšších školách i v spolecích své běhouny, skokany a pod. Druhá hlavní vina spadá na způsob souzení závodníků samých. Ten praktický a i u nás často vychvalovaný způsob souzení dle A. A. U. jest snad jednoduchý, ale nikdy ne správný a s pojmem tělocvik se srovnávající způsob souzení. Pro celé spolky zůstane si to ještě stejné, ježto každý vyšle pro jisté zápasy vybrané cvičence, však pro jednotlivce málo jest povzbuzující. Kdo z jednotlivců nemá naději při nejmenším na cenu třetí při závodě jednotlivém, ten vůbec ani k závodě takovému se nepřihlásí, proto že prvý dostane bodů 5, druhý 3 a třetí 1 bod. Ostatní neziskají ani pro svůj spolek ani pro sebe ničeho. Nač pěstovati pak cvičení, v němž nemožno vyniknouti? A vyniknouti — toť hlavní snaha všech atletů.

Co nás se týče, tu chybou by bylo tvrditi, že našinci po vyniknutí netouží, ba ani nepřeji si, by tak lhostejnými k závodům našim byli, než u nás velký rozdíl v tom, jak vyniknouti možno. U nás vyniknouti může pouze ten, kdo všestranně cvičení pěstuje, kdežto u atletů pravý opak toho. Zde jeví se pak teprv ta pravá cena našeho cvičení i způsobu závodů, jež měniti hříchem by bylo. Dle pravidel A. A. U. může dobrý běhoun zvítěziti třeba ve třech zápasech na krátkou vzdálenost a obdrží za to 15 bodů. Jiný cvičenec, který ve všech zde uvedených zápasech dostal by třetí cenu v každém, zůstane za ním, získav pouze 14 bodů, a přece každý dozná, že tento poslední jest mnohem lepším athletem než ten, který pouze běhů se súčastnil a po většině ani nic jiného nedovede. Leč atleti tak všestranně necvičí, ježto při všestranném cvičení nemožno vyniknouti, což hlavní požadavek sportu.

Jediná věc, jež se mi u atletů líbí a všeobecné pochvaly zasluhuje jest, že pro své tak zvané "Track" a "Field Events" mají velmi krásně upravené pozemky, tak že cvičení na zdravém vzduchu podporováno jest tou nejlepší úpravou a pohodlím ku cvičení, což nemálo k dosažení jich, pro nás tak vzácných výsledků v různých cvičeních, přispívá. Jak možno docíliti skoku o tyči do výše přes 11 stop, to vysvětlí se našinci teprv, když sezná zařízení ku skoku tomu připravená. A tak má se to i v jiných případech. Než ať přípravy ku cvičení jsou tu jakékoliv, pak přece jen sloužití mají k vývinu fysických sil těla a ne k přemáhání neb docela ubíjení jich. A to jest právě to, co nejtrapněji působilo na mne při přihlížení k závodům těmto. Ze všeho největší pozornost věnována tu byla závodům v běhu na jednu a dvě míle. Při zakončení obou těchto běhů propuklo

obecenstvo v divoký jásot, povzbuzující ubohé běžce, jimž oči z dálků vystupovaly, a jejich obličejé námahou až šeredný výraz na se braly, k napnutí posledních sil, jejich vůbec žádnému již se nedostávalo. Po dostižení cíle ubožáci padali vysílením k zemi a některé museli odnésti jako kusy dřev, — než to ani dost málo nezarázilo slavné publikum, spíše zdálo se, že v pravé opojení a nadšení je to přivádělo, což nekonečným křikem na jevo dávano.

Kdo nevěří, že sport jest povahy znemravňující, nechť jde se naň podívati. Dle náhledu mnohých má sice své dobré stránky, ale právě to jest při tom ta největší chyba, že ti kdož sportu se věnují, zapomínají využítkovati jich a proto cena sportu jest pranepatrná, — má-li ceny nějaké vůbec.

Prvý den v St. Louisu.

Pozehnej otec... atd., zde to hřeje, libovala si skupina bratrů opouštějící vlak, jehož konoň těžce oddechoval po dlouhé cestě, jejíž konečná meta bylo Union Depot v St. Louis.

Tak kam pak půjdeme — ach, již jest po starosti, zde jest ochotný bratr Hlaváček, ten zavede nás na místo patřičné. Však rychle, netoužíme po ničem tak, jak po čerstvé vodě, v níž člověk za tak mnohých okolností největší úlevy nalezá.

Po vodě toužil každý, ovšem že mnohý z řečené skupiny přednost by byl dal vodě převažené, v níž ještě jiné přísady obsaženy jsou, — než známý hlas velel: Na káru! a za chvíli ujížděli jsme již k cíli své cesty.

Allen ave. a 9. ulice. Poznáváme síň T. J. S. St. Louis dle dekorací. Rychle slézáme jeden za druhým a vše spěchá v místo, jež na příštích několik dní za nový domov nám ustanoveno.

Jednatel br. Tríska vítá nás s usměvavou tváří, ač divné mu snad, že tak malý hlouček lidí dovede stropit takový rámus, neb každý počíná si, jak by cestu kolem světa byl vykonal. Než, jste zde doma a udělejte si každý pohodlí, jak komu libo. K tomu ovšem nikdo dvakráte pobízeti se nenechal.

Po malém občerstvení shání se každý po vodě a tu k radosti všech oznámeno nám, že "nahore" k našemu volnému použití nachází se sprchy, kteráž zpráva s jásotem uvítána.

Večer očekává nás zábava či večírek uvítání závodníků a tu každý snaží se upravití zevnějšek svůj tak, by činil dobrý dojem — vždyť přijdou nás přivítati nejen Sokolové, ale i Sokolky a tím vysvětlíme si snad též, proč všichni tak úzkostlivě se oprašují a drhnou — drhnou, však při tom nějak divně na rinoucí se vodu pohlíží, při čemž různé poznámky a vtipy o drenážním kanálu kolem jen se sypou. Než, voda chladí a v horku, jaké právě bylo, člověk není a nesmí býti tuze vybíravým a jak skutečnost nás poučila, přivykli jsme jí (té vodě) dříve, než z počátku jsme očekávali.

V čase tom přirazila i četa Sokola Čechie a tu společně odebrali jsme se všichni do připravených pro nás kasáren, jež na galerii síně pro nás připraveny byly. Ze

tří stran kolem galerie rozestaveny pěkné nové polní postele, z nichž hoši různá pořadí dle čet ihned mezi sebe rozdělili. Zde dokončena též úprava všech a již scházeli se do síně četní Sokolové, Sokolky a Češi st.-louisští, přátelé to místní jednoty.

Bez dlouhého nucení zasedlo se ku stolům a v brzkou přátelská a bratrská zábava nacházela se v plném proudu. Zde sešli se opět staří známí z let dřívějších, jimž opětné setkání nemalou radost, ale i látku k hovoru poskytovalo. Vždyť každý z nás, kdo několika závodů se účastnil, má známé a dobré druhy takřka po všech končinách této země.

Dobrá večere, po níž mnozí z přibylých závodníků více toužili než snad právě záhodno bylo, dobrou náladu jenom posilnila a tak ubíhal čas rychleji než mnohým milo bylo, ježto zábava ukončiti se měla v jedenáct hodin, by závodníkům dostatečný čas k odpočinku poskytnut byl. Než člověk miní a někdy též své úmysly mění. A tak bylo tomu i zde.

Starosta místní jednoty přivítal závodníky případnou řečí, v níž poukazoval na význam závodů pro Čechy st.-louisské, jakož i přál Sokolům z Chicaga, by chvíle strávené jimi mezi bratry st.-louiskými, staly se jim co možná nejpříjemnějšími. Jemu za bratrské přivítání, jakož i všem přítomným za pozornost věnovanou Sokolům chicagským, krátkou řečí poděkoval náčelník župy. Ačkoliv čas vyměřený pro večer ten již vypršel, nezdálo se přítomným dostávatí se chuti k rozchodu a řečnický zápas, jenž na to rozvinut, pozdržel přítomné pohromadě hodně přes 12 hodin, kdy přítomnému br. trubači dán byl pokyn, by zatroubil povel k rozchodu, jež přítomní též následovali.

Tím zakončen první den závodníků v St. Louis a chicagští ubírali se na vykázaná jim místa, kdež doufali potřebného odpočinku naléztí. Leč ku svému sklamaní shledali, že ani nejlepší vůle bratrů st.-louisských nemůže poskytnouti jim potřebného klidu, ježto málomocní jsou proti přírodě, jež den ten obdařila St. Louis "teplou vlnou", pod jejímž vlivem klidný spánek byl zcela nemožný. Proto každý též netrpělivě očekával první záblesk ranního světla, při němž již většina jich nacházela se v nádvoří tělocvičny, jsouce málo posilnění k práci nastávající.

A. H.

Závody župy Střední.

Bratří st.-louisští neprávem obávali se, že závodníci z Chicaga zaspati by mohli hodinu určenou ku vstávání a proto ochotný br. z čtyř trubačů přislíbil zatroubiti jim budíček as o šesté hodině ranní. Než nebylo toho třeba. Mnozí ze závodníků již o čtvrté hodině ranní hověli si v malé zahrádce TJS St. Louis, lapající o něco čerstvější vzduch, jehož po dobu určenou ku spánku úplně postrádali. O páté hodině všichni byli již na nohou, přes to, že většina z nich ani rádně neusnula a nemohouce posilniti se spánkem, bleděli studenými sprchami občerstviti se, by tělu nahradili to, oč dusná noc je připravila.

Po chutné snídani jeli závodníci na místo závodů, kdež slunko přivítalo je s tváří usměvavou, jako by říci

chtělo: "...počkejte, vám notně zatopím." A také zatopilo.

Tak zvané "jámy", v nichž cvičení odbývá se mělo, stačily úplně k tomu, by člověk v nich přes den se upekl. Jinak bylo cvičiště to velmi příhodné i pěkné, leč žár paprsků slunečních nečinil je právě lákavým, ni přes míru příjemným. My sice často tvrdíme, že závodníci, pakli nejsou, tož mají býti přec jen muži otužilí, jimž choulostivost nikterak nesluší, však v St. Louisu hřeje slunko tak mile, že těm, kdož tomu dosud nepřivykli, není toto dobrodiní nebes žádnou pochoutkou a z téhož as důvodu uznal náčelník župy, že nejlépe bude, když cvičení "v jámách" odbude se tak rychle jak jen možno. Rozhodnuto proto, by skoky a závod na hrazdě, kteréž již k cvičení připraveno bylo, odbyly se nejdříve a ostatní závodění přeloženo do otevřené, však kryté tančírny, kdež odpolední slunce nemohlo závodníkům škoditi.

Se závody mělo se započítí přesně o osmé hodině, leč ani tentokrát čas nebyl přesně dodržen, čehož vina spadá hlavně na vrub fotografování některých skupin, jakož i postojů a poloh z cvičení s tyčemi.

Soudcovské skupiny, celkem pouze tři, rozděleny tak, že jedna skupina šla k hrazdě, kdežto zbývajících šest soudců rozděleno opět ve tři skupiny, z nichž každé přidělen jeden skok. Tím vlastně získalo se o jednu soudcovskou skupinu více, což postup závodů bez odporu urychlilo.

K závodům nastupovala střídavě četa po čteti, dle určitého rozvrhu, tak že zbývajících čtyř mohly si ve stínu stromů odpočinouti, aniž by dlouhému čekání na příští závod odkázány byly.

Hned při počátku závodů seznalo se, že zápas o předáctví bude tuhý. Jsouť to skoky, jež takřka z pravidla na výsledek závodu rozhodující vliv mají. Ve vyšším oddělení překvapovala všechny přítomné i svého vlastního cvičitele četa Plz. Sokola při skoku do výšky, při němž seznali jsme, že Plzeňští vědí dobře proč přišli a že odhodláni jsou napsouti všechny síly, by výsledek závodů co nejpříznivěji pro ně dopadnul. Zde překonán byl též rekord clevelandský o jeden palec Sok. Š. Malým, jenž skočil 5 stop 3 palce. Druhým zůstal Sokol Vinický, více jak poloviční to již veterán, jenž skočil 5 stop 2 palce, po němž přišel Sokol Hynouš se 4 stop. 10 pal., který není sice velký, než přes to byl třetím největším skokem ve vyšším oddílu.

Hůře dopadalo to již při skoku o tyči. Zde jevil se již ve vyšším oddílu velký rozdíl ve výši dosažené závodníky. Zdálo se nám, že nepřeje štěstí závodníkům při skoku tomto. Mnozí ze závodníků stěžovali si na nezvyklou váhu tyčí jakož i na slunce, proti němuž bral se rozběh a snad též vinou toho nejvyšší skok devíti stop, dosažený Sokolem Malým naplnil očekávání naše. Druhý nejvyšší skok byl 8 st. 3 pal., dosažený Sok. Strakou a Řehnou. Při rozhodování o druhou cenu ve skoku o tyči zvítězil Sok. Straka, skočiv 8 st. 6 pal.

Při skoku dalekém nevedlo se závodníkům o mnoho lépe. Jakkoliv místo pro skok ten bylo velmi výhodné, tož přece, aby potřebě úplně vyhovovalo, bylo by bývalo třeba lépe je upravit a to jmenovitě co doskočiště se

tyče. Celkově vzato, skoky do dálky zůstaly pozadu v poměru ke skokům ostatním. Největší skok dosažený tu byl Sok. Strakou, 18 stop.

Bylo-li závoděno ve vyšším oddílu s chutí a zápallem, tu ani nižší oddíl nezůstal pozadu. Ve skoku do výše skočeno třemi závodníky po pěti stopách a sice Sok. Kleňhou a Ryklem (oba Plz. Sok.) pak Sok. Procházka od Čechie. Při rozhodování o ceny zůstal první Sok. Kleňha, druhým Sok. Rykl a třetím Sok. Procházka.

Ve skoku o tyči držel se nižší oddíl též dobře. Docílono zde skoku 8 st. 9 pal. (Sokol Kleňha), pak 8 st. 6 pal. (Sokol Rykl), pak dvou skoků po 8 st. (Sok. Vonásek a Čuchna) — všichni od Plz. Sok.

Ve skoku dalekém překonal však oddíl tento oddělení vyšší. Největší skok docílen tu 18 st. 5 pal. (proti 18 st. ve vyšším odd.), jež skočil Sok. Procházka (Čechie), druhý 17 st. 3 p., Sok. Srnka (St. Louis), třetí 17 st., Sok. Kleňha (Plz. Sok.)

Zatím co závod skoků blížil se ku konci, postupovalo se i na hrazdě, tak že v poledne, kdy sluníčko pražilo již zářem rovníkovým, přeneseny bradla a koně do tančírny, kdež chládek a lahodný větrík na každého závodníka i soudce mile působil.

Po obědě, jenž připraven byl pro závodníky na závodišti, zakončen závod ve skoku o tyči a na hrazdě, kdežto soudcové od skoku do výšky a dálky sloučili se ve skupinu a započalo se s cvičením na bradlech.

Po jedné hodině začato pak též s cvičením na koni na šír a na dél. Závod na náradích těchto nepostupoval tak rychle jak bychom si toho byli přáli. Bylo to tím, že všichni soudcové jedné skupiny dohadovali se společně na stupni i provedení výkonu, při čemž nebyli vždy všichni stejného náhledu a tu dohodnutí se na výkonu a provedení někdy déle trvalo, než potřeba toho vyžadovala. V tom ohledu skupina soudců u koně na šír počínala si nejčileji a ačkoliv začala s prací na náradí tom nejpozději, byla první se závodníky u konce, — důkaz to, že i při tomto způsobu souzení rychle pokračovati se může.

Po závodu na koni na šír ukončen závod na bradlech a tu ihned sloučeny obě skupiny soudců v jednu a přikročeno k závodu ve cvičení s tyčemi. Zde souzeno tak, že každému soudci připadlo souditi jednoho cvičence, k jehož jménu na listině napsal počet bodů jemu prisouzených. Celé závody ukončeny as v půl sedmé hodině večer.

Prihlédneme-li na závody tyto blíže, tu musíme poznamenati, že průběh jich uspokojil nás úplně. Vše šlo hladce, — závodníci zachovali nejen pořádek, ale podrželi si dobrou náladu a veselou mysl od začátku až do konce. K tomu nemálo přispívalo vědomí všech, že dostalo se jim všude správnějšího souzení, než jak dosud se dělo, neboť tak velký rozdíl v souzení třech soudců jako dříve býval, byl tu nemožným a prostřední výsledek náhledů soudců jedné skupiny ještě byl pro všechny nejprůměrnější a nejsprávnější.

Školní výkony, jež zároveň přinášíme, byly celkem lehké a odpovídaly stupňům v pravidlech určených, vyjma skoků na koni na dél. Co se cvičenosti čt se tý-

če, ta byla celkem dobrá, ač tu a tam trochu to vázlo, než při uvážení všech okolností, nemohli jsme ani více očekávat.

Při vědomí, že každý vykonal povinnost svou dle nejlepších sil svých, ubírali se cvičenci domů — chicagští pak do svých kasáren, kde mimo odpočinek (?) očekávaly je opět sprechy, jimž jedině děkovati mohli za to, že zachovali si pružnost a čilost svou až do závodů, takže též s velkou chutí těla svá jim vydávali i po závodech, nehledíce již více na rozdíl vody, kteráž z počátku podivnou se jim zdála.

Výkony školní pro závodníky župy Střední.

Vyšší oddělení.

Hrazda:

- 1) Z visu nadchmatem: u předkmihu celý obrat souruč — vzepření vzklopmo — toč na zad — podmet.
- 2) Z visu dvojhmatem: celý obrat ve visu (v pr. nebo l.) - výšín předem - sešín na zad do přednosu - seskok.

Bradla:

- 1) Z náskoku do podporu o pažích: vzepř. vzklopmo - kotoul napřed do sedu roznožmo (na obě žerdě) - výšvih přednožmo - zánožka na pr.
- 2) Z náskoku do podporu klikem: Vzpor přednosmo - stoj o pravém rameni - váha oporem o pr. loket - zánožka na l.

Kůň na šír.

- 1) Z náskoku: Kolo odnožmo v pravo - přešvih odbočmo na levo (do podporu vzadu) - přešvih únožmo v pravo na zad do sedu do sedla pokos - přednožka na pravo.
- 2) Z náskoku: Vznos v pr. - přešvih únožmo v l. - stříh odbočmo na pr. - výsed únožmo v levo po předu na hřbet - zánožka na l.

Kůň na děl.

- 1) Z náskoku do podporu po bok: výsed únožmo v pravo po zpátku do sedla - stříh zánožmo - přednožka na pravo (l.)
- 2) Z rozběhu: veleskok přednožmo snožmo (po bok).

Nižší oddělení.

Hrazda:

- 1) Z visu nadchmatem: odkm. podmet - vzepření závěsem v pravo - přešvih únožmo v pravo na zad - toč na zad - podmet.
- 2) Z visu nadchmatem: svis vnesmo v předu - svis střemhlav v zadu - vysazeně do visu vzadu - průvlekm napřed přednos ve visu v předu - seskok.

Bradla.

- 1) Na konci bradel ze stoje: výsed přednožmo snožmo na pravou žerd - výsed únožmo v pravo po předu do sedu roznožmo na obě žerdě - seskok zánožmo.

2) Z podporu klikem: Vzpor - výsed přednožmo snožmo na pravou žerd - váha oporem o pravý loket po bok - odsunem seskok.

Kůň na šír:

- 1) Z náskoku: výsed únožmo v levo po zpátku na hřbet - stříh přednožmo - přednožka na pravo.
- 2) Z náskoku: Přešvih skrčmo v levo - výsed únožmo v pravo po předu na krk - seskok odsunem na zad.

Kůň na děl.

- 1) Z rozběhu: Výsed roznožmo do sedla - stříh přednožmo do sedu jízdm (po bok) - sesed únožmo s pálobratem v pravo (l.)
- 2) Veleskok roznožmo s dochmatem na krk.

Druhý den závodů.

Závody mimořádné. — Večírek na rozloučenou.

K závodům mimořádným přihlášen byl slušný počet boreů a očekávali jsme, že nabudou při závodech těchto rozměrů u nás dosud nevidaných. Leč ku své škodě nejsme vždy pány situace a často podrobili se musíme okolnostem a ani při nejlepší snaze nemůžeme provésti to, k čemu nejlepší vůle se nám dostává.

Jsouť to pak hlavně běhy, k jichž provádění na prvním místě třeba jest dráhy, která účelu svému by vyhovovala, již však ani při závodech těchto se nedostávalo a tak běhy omezeny pouze na 50 a 100 yardů, jichž však ani úplný počet přihlášených závodníků se nesúčastnil, an mnohý následkem horka a práce ze dne předešlého cítil, že nemožno mu dále závoditi.

Vzdr všemu vydali se však o osmé hodině ranní závodníci do parku a po krátké přípravě stáli pohotově k započetí běhu.

První běh 50 yardů proveden hladce. Nejdříve provedeny běhy zkušební, z nichž z každého nejlepší běžec určen pro běh konečný. Podobně mělo se to i u běhu na 100 yardů. Při běhu prvním i druhém vedl se zápas hlavně mezi Sok. Kleňhou a Procházkou, ač nedá se upřít, že Sok. Janda (St. Louis) byl by jim býval nebezpečným soupeřem, kdyby jen trochu více cviku byl běhům před závody věnoval.

Mimo závody tyto pozornosti zvláštní těšil se zápas ve vrhání koule, v kterémžto závodě rekord clevelandský opět překonán a sice pravou rukou o 3 stopy, levou rukou o 1 stopu a 4 palce, celkem vrženo oběma pažema 61 stop, t. j. bez mála o 4 stopy více jak o závodech posledních.

Za to trojskok nedosáhl toho stupně jako loni. Nejlepší skok 36 stop jest o tři stopy menší posledního rekordu našeho. Zajímavé jest, že stejný cvičenec při závodech clevelandských skočil 38 stop a 7 palců, získav druhou cenu.

Závod v šermu a házené do koše ukončen pak v síni

T. J. Sokol St. Louis. Z obou těchto posledně jmenovaných závodů málo jsme se potěšili a nevíme zda provedeny jen tak ledabyle, by již jen vše bylo hotovo. Jak při šermu tak i při házené do koše pocíťována tu malá zkušenost soudečů, jichž k závodům těmto vždy se nám nedostávalo.

Tím skončeny závody úplně a po obědě dáno všem volno. Než závodníci usnesli se, že půjdou k věčnému odpočinku vyprovodití člena nově založené jednoty u St. Louisu, jenž zemřel pod následky nedělního parna.

Po pohřbu zasedli všichni na zvlášť pro ně přichystanou káru, po níž projeli se po městě, při čemž humoru ni vtipů nescházelo a tak uběhlo všem odpoledne dříve, než se kdo ze Sokolů nadál.

Při návratu do síně očekávala závodníky již znamenitá večere, k níž vybízeti nikoho nebylo třeba.

Po večeri šlo se do pěkně ozdobeného sálu Sokola St. Louis, kdež pořádán byl večírek na rozloučenou, při němž zároveň byl oznámen výsledek závodů.

Při zábavě této poznali jsme též, v čem bratří st. louisští nad jiné Sokoly vynikají. Jest to pořádání zábav opravdu sokolských, k nimž pořad dovedou si sami u pořádání i provésti bez cizí pomoci. V listu našem již často poukázáno bylo na trubače naše jako na největší zlo, jež při mnohých příležitostech nás sužuje, — než kdo slyšel četru trubačů TJS St. Louis o večírku tomto, ten přišel k náhledu, že i zlo může se státi příjemným, přijde-li k rafinování do rukou povolanych. Zajisté všichni z přítomných s ochotou největší byli by vyslechli ještě několik čísel čtyř trubačů, jimž za výkony jich náleží naše nejlepší uznání.

A což spanilé Sokolky? Ty nezůstávají ani za silnějším pohlavím pozadu a dovedou zapěti bez přípravy až mílo.

O komiky nemají v St. Louisu také nouzi. Nejsou to pak komikové tuctového rázu, jakými se v Chicagu neustále často nechati dobrovolně mučiti — naopak, jest při nich opravdu něco původního a tušíme, že sexteto starých panen získalo by slávu i dobré divadelní společnosti.

Mezi bohatým programem oznámen též výsledek závodů. Co vyššího oddělení se týče, tu nestávalo žádné pochybnosti, jak která četa pochodila, za to však v nižším oddělení napnutí potrvalo až do konce. Nám líbilo se, že i ti, kdož méně šťastnými byli, přijali výsledek s tváří jasnou a slibem na rtech, že co jimi zameškáno tuto, příště si vynahradí. To zdá se nám opravdu junačké!

Dříve ještě než ukončíme tuto stručnou zprávu, nuceni jsme vysloviti Těl. Jed. Sokol v St. Louis nejvyšší uznání za bratrské přijetí jakož i postarání se o závodníky z Chicaga. Spůsob, jakým místní jednota postarala se o závodníky naše, pozornost, jakou těmto věnovala, jistě dlouho nevymizí nám z paměti.

Kéž bylo by mezi námi tak pokročilých, uvědoměných a v pravdě sokolských jednot více! Na zdar!

Výsledek závodů župy Střední.

VYŠŠÍ ODDĚLENÍ.

První přeborná četová cena: Plzeňský Sokol, 720.51 bodů. (Ze třech čet pouze jedna odměna).

První přeborník Šim. Malý (Plz. Sokol) 135.14 b.
Druhý „ Josef Straka (Sok. Chic.) 127.60 b.
Třetí „ Jos. Žáček (Plz. Sok.) 126.15 b.

Jednotlivé náradí.

Hrazda.

1. Jos. Žáček, Plz. Sok., 28 bodů.
2. Šim. Malý, Plz. Sok., 26.50 b.
2. Vil. Kroužilka, Plz. Sok., 26.50 b.
3. A. Hynouš, Plz. Sok., 25 b.
3. J. Řehna, Sok. Chicago, 25 b.

Bradla.

1. Kar. Hýbler, Plz. Sok., 27 b.
2. Jos. Žáček, Plz. Sok., 26.50 b.
3. M. Ryska, St. Louis, 25.50 b.
3. Šim. Malý, Plz. Sok., 25.50 b.

Kůň na šíř.

1. Šim. Malý, Plz. Sok., 28.25 b.
2. J. Jonák, St. Louis, 26.50 b.
3. Kar. Hýbler, Plz. Sok., 26 b.

Kůň na dél.

1. J. Jiroušek, Sok. Chicago, 25.50 b.
2. J. Straka, Sok. Chicago, 24.50 b.
3. J. Brda, St. Louis, 23.50 b.

Skok vysoký.

1. Šim. Malý, Plz. Sok., 5 stop 3 palce.
2. V. Vinický, Plz. Sok., 5 st. 2 p.
3. A. Hynouš, Plz. Sok., 4 st. 10 p.

Skok daleký.

1. Jos. Straka, Sok. Chicago, 18 st.
2. M. Ryska, St. Louis, 16 st. 10 p.
3. J. Řehna, Sok. Chicago, 16 st. 1 p.

Skok o tyči.

1. Šim. Malý, Plz. Sokol, 9 stop.
2. J. Straka, Sok. Chicago, 8 st. 3 (6) pal.
3. J. Řehna, Sok. Chicago, 8 st. 3 p.

NIŽŠÍ ODDĚLENÍ.

První přeborná četová cena: Plz. Sokol 695.45 b.

Druhá „ „ „ Sok. Čechie 658.86 b.

První přeborník Z. J. Kleňha, Plz. Sok., 125.75 b.

Druhý „ St. Hlaváček, Sok. Čechie, 121.99 b.

Třetí „ Vojt. Čuchna, Plz. Sok., 121.33 b.

Jednotlivé náradí.

Hrazda.

1. K. Doubek, Sok. Čechie, 27.50 b.
2. St. Hlaváček, Sok. Čechie, 25.50 b.
3. Václ. Vonásek, Plz. Sok., 24.75 b.

Bradla.

1. St. Hlaváček, Sok. Čechie, 24.50 b.
2. K. Bergstein, St. Louis, 24.25 b.
3. Vojt. Čuchna, Plz. Sok., 24 b.

Kůň na šíř.

1. St. Hlaváček, Sok. Čechie, 25.75 b.
2. Vojt. Čuchna, Plz. Sok., 23.75 b.
2. Fr. Burian, St. Louis, 23.75 b.
3. Václ. Vonásek, Plz. Sok., 23.50 b.
3. Fr. Bergstein, St. Louis, 23.50 b.
3. Jan Churaň, Čechie, 23.50 b.

Kůň na dél.

1. Z. J. Kleňha, Plz. Sok., 24.50 b.
2. V. Vonásek, Plz. Sok. 24 b.
3. St. Rykl, Plz. Sok., 23.75 b.

Skok vysoký.

1. Z. J. Kleňha, Plz. Sok., 5 st.
2. St. Rykl, Plz. Sok., 5 st.
3. Jan Procházka, Sok. Čechie, 5 st.

Skok daleký.

1. Jan Procházka, Sok. Čechie, 18 st. 5 p.
2. Otto Srnka, St. Louis, 17 st. 3 p.
3. Z. J. Kleňha, Plz. Sok., 17 st.

Skok o tyči.

1. Z. J. Kleňha, Plz. Sok., 8 st. 9 p.
2. St. Rykl, Plz. Sok.; 8 st. 6 p.
3. V. Vonásek, Plz. Sokol, 8 st.
3. V. Čuchna, „ „

ZÁVODY MIMORÁDNÉ.

Běh 50 yardů.

1. Z. J. Kleňha, Plz. Sokol — čas 6 sek.
2. Jan Procházka, Sokol Čechie, 6 1-5 sek.

Běh 100 yardů.

1. Jan Procházka (Čechie) 11 sek.
2. Z. J. Kleňha, (Plz. Sokol) 11 1-5 sek.

Vrhání 16 lib. kouli.

1. Ant. Tittel, (Plz. Sokol) pr. i l. — 61 stop.
2. Šimon Malý, „ „ 52 st. 5 pal.

Trojskok.

1. Jan Procházka (Čechie) 36 stop 2½ pal.
2. M. Ryska (St. Louis) 35 „
3. St. Rykl (Plz. Sokol) 34 „ 10 „

Šerm.

1. August Raisler
2. J. Vondra

Vzpírání břemen.

1. Karel Doubek (Čechie) 28krát
2. M. Ryska (St. Louis) 27krát
2. Vilém Kroužilka (Plz. Sokol) 27krát

K českému dnu v St. Louisu.

O závodech Střední župy v St. Louisu pořádán tak zvaný český den, k němuž pozvány též české katolické spolky místní. Okolnost ta zavdala Dennici Novověku a Šotku příčinu k poznámkám, jež na jiném místě přinášíme.

My se výtkám jejich nebráníme, neboť pokládáti Sokolstvo americké, sdružené v N. J. S., za organisaci svobodomyšlnou, jest správnou.

Následkem fakta toho zdá se, že poměry, jež se v Češtvu americkém od let utvořily, vylučují všechno společné vystupování spolků sokolských a katolických.

Ovšem stalo se již nejednou a to jedině z té příčiny, aby pořádaná slavnost byla okázalejší, že spolky svobodomyšlné a katolické společně veřejně vystoupily a tak celkem neudálo se i v St. Louisu o posledních závodech ničeho, čeho před tím nikdy nebylo.

My pro takové společné parády nejsme, neboť vůbec parádám a zbytečnému pochodování po ulicích nepřejeme, nevidouce, že by věci naší přinášelo prospěchu.

Místní poměry v St. Louis, které ovšem dopodrobna neznáme, budou asi takové, že tam, kde třeba, aby český živel ukázal se mohutně, odkládají se stranou všechny různosti smýšlení a vyznání, i vystoupí všichni našinci co Češi — a to jest správné tím, že pořadající výbor závodní nazval slavnost předzávodní "Českým dnem" a nikoli dnem sokolským neb jiným, vysvětluje se, proč požádal o účastenství na něm též spolky katolické.

Nemíníme se o celé té věci šířiti, vyžadovalo by to hodně místa a mnohým by se nelíbilo, co bychom nuceni byli uvést; chceme zmíniti se tuto pouze o tom, že není třeba poukazovati Sokolstvu americkému na Sokolstvo v Čechách, jako na nějaký vzor svobodomyšlnosti, jak činí to ku př. Dennice Novověku následujícím:

"Kdož z našich národovců a "half and half" svobodomyšlníků se domnívají, že Sokolstvo nemá se svobodomyšlností nic společného, jsouc pouze národně-vlasteneckou organisací bez jakéhokoli myšlenkového zbarvení a směru, těm odporujeme svolání vzdělavacího odboru České Obce Sokolské, vyzývající veškeré sokolské jednoty ve svazu česko slovanského Sokolstva sdružené, aby výroční den upálení Mistra Jana Husa přednáškou neb jiným důstojným způsobem oslavily. "Doporučuje se", čteme v tom svolání, "aby oslava Husova stala se za součinnosti všech pokrokových spolků a živlů místních."—Pokrokové spolky a živlové jsou ovšem svobodomyšlní, takže Sokolové mohou bezpečně na spolupůsobení či součinnost jejich při Husových slavnostech počítat.

Dále praví svolání, že by řečníci neměli obmezovati se jen na vylíčení života Husova a činnosti jeho, ale také nechť dotknou se působení předchůdců, současníků a následovníků Husových, zvláště Štítného, Milíče, Jeronyma Pražského, Jana Želivského, Žižky, obou Prokopů, Roháče z Dubé a Chelického. Sokolové, dí svolání dále, působtež k tomu, aby místnosti našich spolků, veřejné místno-

sti vůbec a příbytky všech pokrokových a svobodomyšlných Čechů ozdobeny byly podobiznami nebo poprsími Husa, Žižky, Prokopa Velkého atd. — a ovšem i novověkých následovníků a zvelebitelů památky slavných těch Čechů.

Zatím co v sokolovnách nalzáme? V některých kromě menších podobizen Fuegnera a Tyrše nenajdeme než snad velikánské obrazy starostů dotyčné jednoty. Hus, Jeronym, Žižka, Chelčický, Havlíček, Smetana, Klácel —, po podobiznách těchto pionérů svobody duchovní, z kterých přece Sokolstvo se zrodilo, marně se oblížíme.

Doufáme však, že i v tomto ohledu se dočkáme opravy, a že Sokolstvo americké, vzpomínajíc se z přítomné ochablosti ducha a netečnosti srdce, bude hledati pookřání a posily opět u vznešených představitelů veliké myšlenky, neb Čechové nemají naděje v spásu leč jako národ pokrokový a svobodomyšlný.

Bylo by to hezké, kdybychom si mohli ze Sokolstva v Čechách vzít příklad, však od toho chraň nás pámbu, abychom byli tak svobodomyšlní jak oni jsou.

Hned v následujících řádcích uveřejněných v Denici Novověku pod oněmi námi shora uvedenými, vykládá ona sama, jaká ta česká svobodomyšlnost v naší vlasti jest; praví totiž doslovně:

„Pan Gustav Doerfl jest český básník, o němž je známo, že je odchovancem českého protestantismu, který se pokládá za pokračovatele česko-bratrství a husitství. V mnohých básních svých mnoho hořkuje nad úpadkem české slávy a žaluje na původce toho úpadku — katolickou proti-reformaci, již na zkázu Čechů provedli jak známo Habsburgové.

Tím více jsme překvapeni, když v „Nár. Politice“ ze dne 13. června, která nás ještě před uzavřením listu došla, čteme vítací a holdovací báseň od téhož podivného odkojence českého husitství, v němž se před léty utvrzovati dal až ve Škotsku, kde nějaký čas na studiích pobyl. Nový to doklad k našemu častému tvrzení, že česká svobodomyšlnost jest jen vrchní politura, asi tak jako civilizační politura mnohých Američanů a že našemu lidu schází „jádro“.

S takovým posudkem Den. Nov. z plna srdce souhlasíme. My nějaké opravdové svobodomyšlnosti, takové, která by měla též nějaké „jádro“ a nebyla pouhou vrchní politurou v Čechách, neznáme ani v řadách sokolských.

Tak jak my zde svobodomyšlnosti rozumíme, byl svobodomyšlným v Čechách Vojta Náprstek, však ten byl takovým v následek svého pobytu zde.

Tu a tam snad jsou Sokolové v Čechách protiklerikální, ale katolíky jsou všichni, až na něco málo židů a protestantů. A to své katolictví si nedají jen tak lehko vzít, třeba říkali, že nic nevěří a do kostela nechodí. Pořadatel t. l. má o tom dosti zkušenosti. To bylo přemlouvání od předáků sokolských, když chtěl se dát oddati úředně při návštěvě své v Čechách r. 1887! A že si nedal říci a učinil po svém, nezapomněli mu ně-

kteří ještě do dnes, jak se o tom o své lonské návštěvě tam přesvědčili.

Kdyby chtěli Sokolové v Čechách Husa skutečně oslaviti, tu by učinili především tak vystoupením z římské církve, neboť pravý ctitel Husův a uvědomělý Čech znající dějiny svého národa, nemůže přece zůstatí římským katolíkem!

Tak rozumíme věci my.

Třeba máme také své slabé stránky, jsme my Sokolové američtí, pokud svobodomyšlnosti se týče, o několik set let před našimi bratry v Čechách a proto nemůžeme k nim pro moudrost choditi. Dovedeme choditi na vlastních nohou!

Český den v St. Louisu.

Již záhy z rána 23. června pozorovat bylo čilý ruch v tělocvičně Sokola, ač slavnost samotná připadala na odpoledne. Na hodiny dopolední připadala však zkouška na cvičení s tyčemi a schůze soudeč, což obě zaujímalo pozornost všech Sokolů.

As v 9:30 hod. dán povel k nastoupení k cvičením s tyčemi za průvodu hudby. Ke cti místní Jednoty nutno doznati, že zaopatřila pro cvičence pěkné železné niklované tyče, s nimiž cvičení nejen pěkně se vyjímá, ale i mnohem vydatnější jest než cvičení s tyčemi dřevěnými, jakých z neporozumění až do dnes u mnohých našich sborů se užívá.

Zkouška odbyla se hladce. Cvičení, až na malé výjimky, navcvičeno bylo všude stejně a po malém vysvětlení šlo vše hravě.

Rovněž hladce odbyla se i schůze soudeč. K vůli lepšímu porozumění všech pravidel, přečtena tato. Toliko pravidel pro šerm změneno v souhlasu s šermířskými pravidly. Rovněž i známkování skoků pozměněno tak, by nepřibízelo se do odporu s pravidly počtářskými při sčítání všech bodů, t. j. dvanáctiny převedeny tu v zlomky desetinné, čímž práce počtářů přivedena v pravé koleje. Ku konci schůze rozděleny ještě skupiny soudcovské, čímž skončena práce dopolední.

Odpoledne vyhrazeno pro slavnost nejen Sokolů, ale i všech Čechů st. louisých bez rozdílu vyznání. Bylo to poprvé, kdy český lid v St. Louis spojil se k projevu okázalému v síle dosud nevidané. Byli jsme tu svědky třetího českého dne, uspořádaného lidem našim v této nové vlasti, v nichž vedení při lašici naši pouze jedinou myšlenkou, vyznačující sílu úcty naší k původu svému. Poučná to událost pro nás. Poučná již proto, že přesvědčila nás o tom, že není nás zde tak málo, naopak, že nás síla zde větší než dosud jsme tušili, již však nemožno nám bylo poznati proto, že rozdrobeni jsme v malé hloučky navzájem se potírající. Co plodné práce dalo by se tu uskutečniti, spojení jsouce v jeden mohutný celek, vedený jednou a tou samou snahou, jejíž směr řízen jest pokrokem času a duchem lidskosti? Než mezi námi mnoho jest trubců tyjících z lehkověrnosti lidské, ovládajících s dostatek lid náš, tak že dosti silní jsou zabrániti každému upřímnějšímu se spojení našemu v myšlence jediné. Co marných pokusů činěno již ve směru tomto za příležitostí rozličných? Mimo trochu parády, již často nadbytečnou cenu příkládáme, nevykonali jsme nic důležitějšího až dosud a zmůžeme-li se kdy na vystoupení společné, tu jest to pouze chvilkový úkaz dobré vůle, po němž poměry mezi námi z pravidla se ještě přístřijí.

Neměj nám proto nikdo za zlé, nejsme-li tuto pro český den v St. Louisu příliš nadšeni. Toho upřímného citu, jenž svěsti měl nás dohromady, jsme rozhodně postrádali a pochodování, hudba a pivo jistě národnost naši nezachráni. Pro nás významnými mohou se státi pouze takové události, jež trvalý vliv na poměry a činnosti naše mají. Leč zkušenost nás poučila, že slavnosti naše jako jsou „české dny“ námi již dříve pořádané, žádný trvalejší úspěch nám nepřinesly. Jest to vše jen okamžitý záchvěv probuzující v nás poznání, že jedné krve, jednoho národa synové jsme, na což tak rychle zapomináme jako dítě na hračku, jehož mysl tuto jen na okamžik zaujati dovede.

Četa trubačů a bubeníků T. J. Sokol v St. Louis, Mo.

My věříme, že úmysl pořadatelů byl ten nejlepší a že na prvním místě jednalo se jim o to, by podali důkaz svým katolickým krajanům, že různost náhledů našich nepřekáží a nepřekážela by nám při dobré vůli ani budoucně v pracích společných. Jak daleko očekávání toto se vyplní, ukáže jistě budoucnost a pokus v tom směru učiněný, když ne pro nás všechny, tož snad přec pro místní Čechy nějaký význam mítí bude.

Než vraťme se k slavnosti samotné a průběhu jejímu.

Po jedné hodině odpoledne scházely se různé spolky a brzy přikročeno k seřazení průvodu. První místo vykázáno závodníkům. Za těmi následovali "kadeti" a jiné katolické spolky a pak spolky svobodomyšlné. Průvod uzavírala místní jednota. Celkem účastnil se průvodu větší počet českých spolků ze St. Louis, takže průvod samotný činil pěkný dojem, podáváje o síle Čechů místních lichotivě vysvědčení. Pravíme-li však, že pěkně se vyjimal, tož přece měl jednu velkou chybu a sice tu, že pochodování protahovalo se do nekonečna, což za panujícího vedra nebylo právě záhodné. Jmenovitě byli to závodníci, jimž tato dlouhá chůze v největším úpalu slunečním mnoho se nelíbila a již ani my schvalovati nemůžeme.

Velkou úlevou pro všechny pochodující byl park, k němuž se došlo po chůzi pro mnohé nekonečné a pro dva účastníky též i osudné. Zde dokončil se též program "českého dne" řečí prof. Šimka, evičením zctva a Sokolů.

Ku své škodě musíme však doznati, že všechna čísla pořadu, určená pro slavnost parkovní, se ztrácela. Řeč prof. Šimka, z níž každé slovo podobalo se zrnku zlatému, ztrácela se v šumu a ryku kol bárů panujících. Nevíme proč řečníště umístěno bylo zrovna vedle výčepu, jistiti můžeme však, že tam se nehodilo.

S evičením nedopadalo to o mnoho lépe. Ovšem, zde vina na nikoho nespadá. Že bylo neobyčejné horko, za to nikdo nemůže a že v "jámě", kde evičení odbyvati se mělo, bylo dusno až k zalknutí, za to též nikdo nemůže. Proto se muselo se evičením počkati skoro až do západu slunce, což ovšem evičení samému mnoho neprospělo.

Prvním číslem bylo evičení denních záků a žaček T. J. Sokol St. Louis, pod dozorem evičitele Sokola Aug. Tesaře. O evičení tomto můžeme říci, že bylo pěkně provedeno a co skladby se týče, bylo jedno z těch nejlepších, jakých kdy svědky jsme byli. Byl to jmenovitě první oddíl, který nejen provedením, ale i skladbou obecenstvo i znalce uchvacoval.

Druhým číslem bylo evičení Sokolů a čekanců. Evičení tato, provedená s kužely, nevystihla číslo předcházející v sestavení ani provedení. Byl to snad krátký čas, v němž evičení ta byla nacvičena, jenž lepšího provedení též ani nepřipustil.

Třetím číslem bylo evičení Sokolů s tyčemi. O evičení tomto možno říci, že provedeno dosti dobře, až ne tak, by říci se mohlo, že nás úplně uspokojilo. Byl to pak hlavně čtvrtý oddíl, v němž trochu to vázlo, což celkovému vzhledu provedení dosti uškodilo. Než uvážíme-li rozpoložení a únavu, v jaké evičenci po dlouhém pochodu ve vedru pro mnohé přímo nesnesitelném se nalezali, — nemůžeme tuto tak přísně souditi, jak za okolností jiných jistě bychom učinili neopomenuli. Z ohledů těch též vynecháno evičení na nářadí, an pořadatel přišel k náhledu, že není záhodno před závody vyčerpávati sílu závodníků do posledního tažení, kterážto rozhodnutí velkou většinou evičenců s povděkem přijato.

Pohlížejíce na průběh Českého dne se stanoviska ne čistě odborného, tu doznáváme rádi, že na každého přítomného slavnost celá působila dojemem tím nejlepším a jsme přesvědčeni, že Češi st. louisští dlouho pamatovati budou na tuto svou slavnost národní. Věříme, že při počasi snesitelnějším i jednotlivá čísla a lepším úspěchem by se byla setkala, ať celkový dojem všech byl, jak již dříve řečeno, dobrý. Pováží-li se, že vše v den ten konané, jen ku povznesení myšlenky sokolské podniknuto, tu jistě nikdo nebude litovati práce a třeba i námahy pro dobro nás samých podstoupené a s uspokojením i potěšením vzpomínati každý z nás bude na slušný a důstojný průběh největší slavnosti Sokolů a Čechů st. louisských. Na zdar!

Telegramy došlé k závodům župy Střední.

Cedar Rapids, Ia.—Zdar závodům Vaším přeji Sokolové cedar-rapidští a volají Vám hřimavě Na zdar!

J. M. Blatovský.

Chicago, Ill.—Sokolové tužte se a spějte k vítězství. Na zdar! Starosta Plz. Sokola.

Cedar Rapids, Ia.—Bratři! Zdar a sláva myšlence sokolské budiž heslem Vaším při dnešních závodech.

Za redakci Pravdy

Adolf Mach.

Chicago, Ill.—Blahopřejem zdu župy Střední, jakož i zdu boreů Sokola Chicago v dnešních závodech. Na zdar!

Fr. Kaboň,

starosta Sok. Chicago.

Cedar Rapids, Ia.—Bratři! Duchem jsem s Vámi a přeji závodům Vaším mnoho zdu. Na zdar!

Fr. Filip.

Chicago, Ill.—Přijměte bratrský pozdrav v heslu: tužte se! — Na zdar! — Za T. J. Sok. Čechii

F. Hrdlička.

Cleveland, O.—Jen dál spěj Sokole k cíli vytknutému.—Srdečný pozdrav od

Štíbra.

Cedar Rapids, Ia. — Zdar závodů nechť přispěje myšlence sokolské. Na zdar!

Dr. R. Jičínský, Engelthaler a Hašek.

Chicago, Ill. — V paži sílu, v srdci smělost a vítězství Vám — volá br. Plz. Sokola

B. J. Beneš.

Cedar Rapids, Ia.—Vaším závodům volá hřimavě Na zdar!

Ferda Engelthaler.

Při závodech župy Střední

v St. Louis položen na program "Český den", k němuž pozvány tamní české spolky katolické. Dennice Novověku ze dne 20. m. m. psala o té nezvyklé události:

"Dne 23. června zabájeny budou velikou národní slavností, na jejíž program jsme již minule upozornili, závody župy Střední. Aby "Český den" — tenť jest název nedělní slavnosti — měl hodně český ráz, bude v čele průvodu umístěno římské rytířstvo. Či to byl nápad nevíme, ale soudíme, že pořadající výbor si vzal za vzor Český den chicagský. Zapomněl však, že když dva dělají totéž, není to totéž. Sokolský průvod s římským spolkem v čele, jehož účely nejsou národní ani sokolské, nýbrž římské, jest nesrovnalost, která může Sokolům spůsobiti nejednu nepřijemnost. Což kdyby na př. ten rytířský spolek na oplátku pozval si Sokoly na slavnost kostelní. Šli by? A což jestli římská katolici v St. Louis budou po Českém dnu říkati: "My vás vytrhli. Bez nás by ta vaše paráda byla bývala bleďá!" Takto mluvili římská po Českém dni v Chicagu, přiosobili se všemnu zásluhu a svobodomyšlným nezbyl než — vztek lidí, kteří poznali, že prohloupili.

Tím žádoucnější jest, když již se tato chyba stala, aby všechny svobodomyšlné a národní spolky v St. Louis a vůkolí v největším počtu na slavnost přitáhly a průvodu se zúčastnily."

"Šotek" ze dne 5. t. m. píše o téže události: (Odsoudiv chování se lidu českého při nedávné návštěvě císařově v Praze, pokračuje:

"Ovšem, snadno je někoho z bezpečné dálky soudit, ale jiná otázka jest, je-li spravedливо, aby byl soudce horší než delikvent, kterého posílá do šatlavy nebo k útrpnému právu. O pražském oslavování císaře France Josefa žel česko americkými listy jeden hlas — hlas naprostého opovržení a skutečného nebo strojeného rozhorčení, že mohlo se hlavní město českého království se vši svou vlasteneckou inteligencí tak zapomenout. To bychom my zajisté nikdy neudělali, nikdy! Ale možná, že svedeme někdy locos horšího, nebo aspoň zrovna tak ošklivého a bezcharakterního.

Představme si, že by poslouchal někdo cizí naše furiantské svobodomyšlné řeči a potom by vážil s nimi naše skutky — nevím, nevím, jestli by si leckdy neodpívl. Kdo nás jinak nezná a čte jenom klerikální listy, domnívá se zajisté, že jsme sami kováři, všecko ráz na ráz a jedna rána pádnější než druhá — a zatím my se u každé příležitosti krčíme a podlézáme,

jako bychom byli vyrostli mezi cirkusovými paňáci. Pěkný případ utěšené pružnosti a ohebnosti podali nedávno st.-louisští Sokolové a je škoda, že na ten jejich mistrovský kotrmelec mimo Dennici Novověku žádný žurnál neupozornil. Vysvětluje se to tím, že jsou st.-louisští jonáci vůbec ostýchaví — proto nedávali program své slavnosti na velký buben. Ale dostal se nám přece na oči, třebaže až "post festum", a nač bychom zapírali — spůsobil nám opravdové překvapení. To je skutečná oáza, zelená jako brčál, v tom našem rozervaném národním brambořišti!

V St. Louisu byly onehdy odbývány župní závody sokolské a tamní Těl. Jednota Sokol, aby událost tuto "jak se patří" oslavila, pořádala ulicemi staroslavného města na velké řece průvod, do něhož přizvala si mimo svobodomyšlné spolky také bratry katolíky. A aby viděli, jak si jich váží, dala jich polovičku hned za soudee a závodníky a druhou půlku za Čespesáky a před Sokoly a Tabority. Kadetů šli v tom římském regimentu arci napřed, ale i bez nich byla by bývala "božích bojovníků" hnedle delší řada než těch "světských" — byloť v průvodu zastoupeno neméně než devět svatých patronů (někteří "tuplovaně"), sv. Johanesa z Nepomuku v to počítaje. Nescházelo už nic, než aby byli v tom "márči" taky vezli vopata s biskupskou čepicí a na trakaři omažského pimpátera Vránka, an deklamuje: Kadetů četo, naděje naše.... Pochybujeme důvodně, že měli v Přelouči o posledním svěcení stříkačky takový průvod!

Jenom že se to některým st.-louiským krajanům, kteří jsou svobodomyšlni opravdu a ne po sokolsku, jaksi nelíbilo a "nevýzpytná Prozřetelnost" dala také na jevo dost makavě, že s takovým katolicko-svobodomyšlným kamaráďoštěm nesouhlasí. Porazilaf úžehem jednoho Sokola a jednoho římana — aby byla kritika jejich přátelství úplně spravedlivá. Ostatně neobjevil ten průvod nic nového — že chodí st.-louisští Sokolové s funusy do kostela, bylo tam dávno známo a že patří některé členky damského odboru Sokola (Vlasty) zároveň ke spolku římsko katolických panen, to vyzpívali už tamní vrabci po všech střechách. Jsou to ideální poměry v tomhle St. Louisu, samé smiřování, sbratřování a boží požehnání. Je vidět, že tam žije a cvičí jonák, který když stál před lety nad hrobem zakladatele Sokolstva, povídal duchaplně, že přišli se tam naši Sokolové — po-mo-dlit. Nu, tak modlete se, bratři, abyste nevešli v pokušení neznabožství!

Fysiologie tělesných cvičení.

Napsal Dr. Fern. Lagrange.

(Pokračování.)

II.

Snaží-li se udýchaný člověk studovati sám sebe a rozbíratí bouřlivé pocity, jakých zakouší, jest mu obtížno označiti přesně svou nevolnost a přesným způsobem ji umístiti v té neb oné části těla. Jeden však dojem přece všechný ostatní ovládá a dosti přesně se vyznačuje: jest to pocit zvýšené dýchací potřeby, již nemožno uspokojiti.

Zvýšení dýchací potřeby jest základní znak udýchání.

V čem záleží potřeba dechu? Za jakých podmínek se vyvozuje a proč rozmnožení svalové práce přivodí zvýšení této potřeby? To jsou otázky, jež třeba rozřešiti, abychom postihli spojitost udýchání se svalovým cvičením, jež je vyvozuje.

Potřeba dýchání jest jakýsi npravovatel dýchací výkonnosti. Jest to pocit, jenž nutí osobu zvýšiti více méně počet a hloubku dýchacích pohybů, dle větší neb menší potřeby, aby se v těle očistila krev, t. j. aby se vrátily žilné krvi vlastnosti tepnové krve změnou nadměrného kyslíčnicku uhličitého, jež krev chová, kyslíkem z ovzduší vzatým.

Ni hlad, ni žízeň, ani žádná jiná přirozená potřeba nevyvozuje v těle tak rychlého vzrušení, jako potřeba dýchání, není-li jí zadosť učiněno. Proto žádná jiná potřeba není spojena tak těsným způsobem s ochranou těla.

Dýchání má vskutku za účel brániti nás před nalahavým nebezpečenstvím, vylučuje z krve kyslíčnick uhličitý, opravdivý jed, jehož nahromadění v těle může přivoditi za několik minut smrt.

Kyslíčnick uhličitý jest výrobek desassimilace, vyplývající ze životních spalování. Tvoří se v těle nepřetržitě, po všechn duš, dokud se udržuje živočišné teplo, t. j. po celý život. Nepodléhá li obyčejně tělo jeho působením žádnému zlému účinku, jest to proto, že se vylučuje bez přestání plicemi.

Tělo může beze škody snášeti jenom určité množství kyslíčnicku uhličitého. Přestoupí-li se toto množství, nastává ihned nevolnost. Tato nevolnost, jež se jmenuje dýchací obtíž, potřeba dýchací, dušnost, jest upozorněním, jež nás chrání před nahromaděním otravné látky v krvi.

Nadměrná přítomnost kyslíčnicku uhličitého v krvi jest výhodistěmu pocitu, jenž nás pudově nutí, a někdy i přes naši vůli, k účinnějšímu dýchání.

Všechny okolnosti, které zvětšují nebo zmenšují množství kyslíčnicku uhličitého, v krvi obsaženého, změnňují v témže způsobu úsilnost dýchací potřeby a počet dýchacích pohybů, — znamení, kterým se tato potřeba zevně projevuje.

Kdykoliv tělo vyrábí méně kyslíčnicku uhličitého, než za pravidelného stavu, zmenšuje se dýchací potřeba a dýchací pohyby se uvolňují. To se pozoruje po čas spánku. Spící člověk vyvozuje méně kyslíčnicku uhličitého než bdící; proto jest jeho dýchání volnější.

Zvláště za spánku přezimujících zvířat může se pozorovati velmi úzký vztah mezi zmenšením kyslíčnicku uhličitého v těle a se slaběním dýchací potřeby.

Dle podivuhodných pokusů Regnaultových jest vyvozování kyslíčnicku uhličitého u sviště ve stavu zimního spánku třicetkrát menší, než ve stavu bdění. Taktéž lze pozorovati překvapující zmenšení dýchací potřeby u zvířete ve stavu přezimování. Naproti tomu jest zjištěno, že při probuzení rozmnožuje se náhle vyvozování kyslíčnicku uhličitého, a že požadavky dýchání nabývají ihned své veškeré důraznosti.

Svišť, zimním spánkem omámený, byl umístěn pod skleněným zvonem malých rozměrů, okraje zvonu byly přilepeny tmelem ke stolu, na kterém byl přístroj postaven. Zevní vzduch nemohl proto vnikati pod zvon a dýchání zvířete bylo očkazáno na malé množství vzduchu, v jeho vězení obsaženého. Dokud trval spánek, dýchání bylo dostatečně ukájeno a zvíře mohlo žiti po kolik dnů o tomto pranepatrném množství kyslíku bez projevení jakékoliv nevolnosti. Jednoho dne prudkým nárazem na zvon byl svišť probuzen. Sotva se zvíře probudilo, projevovalo svým neklidem a nesořadnými hrudními pohyby velikou dýchací obtíž, a zhynulo udušením v několika minutách. Množství vzduchu, jež mu dostačovalo udržiti život před probuzením, nedostačilo mu již po probuzení ze zimního spánku. Probuzení rozmnožilo náhle činnost ústrojí, vyvozování kyslíčnicku uhličitého stalo se značnějším, a nasycení krve tímto plynem zvětšilo požadavky dýchání, jež malé množství vzduchu ve zvonu nemohlo ukójiti.

Je-li poměr kyslíčnicku uhličitého, v krvi obsaženého, menší než pravidelně, potřeba dýchací se zmenšuje, naproti tomu však zvětšuje se pokaždé, kdykoliv se stává tento plyn hojnější. Snaží-li se kyslíčnick uhličitý nahromaditi se ve veliké míře, nabývá dýchací potřeby charakteru důrazné dušnosti, úzkosti, a vyvolává dýchací pohyby stále silnější a početnější.

Vstříkneme-li kyslíčnick uhličitý do žil psa, zrychlí se jeho dýchání, stane se sklíčeným a úzkostlivým; zvíře projevuje stále větší dýchací obtíž. Pokračuje-li se ve vstříkování bez přestání, příznaky stávají se těžšími, a zvíře konečně podlehá za zjevů udušení. Žádné zkonmání nemůže oslabiti platnost tohoto pokusu. Dokazuje rozhodným způsobem, že dýchací potřeba se zvyšuje, je-li v krvi kyslíčnick uhličitý v nadbytku a ne pouze — jak se za to mělo — není-li dostatečné množství kyslíku. V příkladě námi uveděném psu, majícímu dýchací cesty volny, nemůže věru nic překážeti, aby nevnikal do jeho plic vzdušný kyslík v pravidelném množství, a přece se vyvozuje udýchání a zjevy dušnosti mohou se státi smrtelnými.

Dýchací potřeba vyvozuje se tedy s úsilím, jež jest poměrně s množstvím kyslíčnicku uhličitého v krvi nahromaděného.

Nahromadění kyslíčnicku uhličitého v těle může být způsobeno několika příčinami. Může být uveden do těla z venku dýchacími cestami, a pak se pozorují podobné zjevy, jaké jsme uvedli u pokusného psa. Tak se stává, že výpary kádě s kvasícím vínem způsobují smrt udušením.

Tytéž případy mohou se udát, když kyslíčnick uhličitý, místo aby byl uváděn zvenčí do těla, prostě se v těle zadržuje nějakou překážkou, jež zmenšuje vylučovací mohutnost plic. Tak umírá dítě mázdřivkou podléhající udušení kyslíčnickem uhličitým, který nemůže být vylučován v dostatečném množství pro ucpání dýchacích cest.

Konečně jest třetí příčina nahromadění kyslíčnicku uhličitého v krvi: nahromadění může vzniknouti nadměrnou výrobou a to se stává při násilném cvičení.

Jest to pravda fyziologií dokázaná, že zvíře vyvozuje tím více kyslíčnicku uhličitého, čím více vykonává svalové práce. Práce Sansonovy dokázaly, že u velikých zvířat, jako u koně neb u vola, množství kyslíčnicku uhličitého dýcháním vyloučeného jest z dvojnásobeno i ztrojnásobeno, podrobujeme-li je namahavé práci, jako běhu. (A. Sanson, la Respiration des grands animaux.)

Toto větší vyrábění kyslíčnicku uhličitého po čas práce bylo zjištěno u všech zvířat i u hmyzu.

Úl včel obsahuje sedmadvacetkrát více kyslíčnicku uhličitého, když roj pracuje, než když odpočívá.

Konečně u člověka obdržíme dýcháním v daném čase:

- 0 35 grm. kyslíčnicku uhličitého za spánku;
- 0 60 „ „ „ při sedění;
- 1 65 „ „ „ při běhu.

Mimo přírůstek kyslíčnicku uhličitého dýcháním vyloučeného zjišťuje se po dobu práce též rozmnožené vylučování tohoto plynu koží. Přes toto rozmnožené vylučování kyslíčnicku uhličitého všemi cestami zůstává jim tělo nasyceno ještě jistý čas po ukončení cvičení. Usmrtime-li zvíře po násilném cvičení, nalezneme, že svaly jeho obsahují mnohem více kyslíčnicku uhličitého, než za pravidelného stavu a že krev tepen stemněla a stala se co do lučebného složení podobnou krvi žilní.

Oddává-li se člověk svalové práci, vyvozuje se v celém jeho ústrojí nadbytek kyslíčnicku uhličitého. Člověk, jenž vykonává velmi násilné cvičení, jest ohrožen dušností právě tak, jako zvíře, jemuž se vsáhl kyslíčnick uhličitý do žil. V obou případech příčina dýchacích poruch jest táž: jest to otrávení krve toutéž otravnou látkou; u člověka svalovou prací udýchaného jed nebyl ovšem uveden z venku, nýbrž utvořil se v ústrojí samém. Jest to desassimilační výrobek, který se nahromadil v těle ve velikém množství.

Přílišné množství kyslíčnicku uhličitého v krvi přivodí pocit dušnosti. Dušnost anebo zvětšená potřeba dýchání vyvozuje zvratem zvětšení dýchacího úsilí. Rozpoutává se zápas otravného plynu s vylučovacími ústroji, jež mají za úkol vypuzovati jej z těla. Po delší nebo kratší čas, dle dýchací schopnosti osoby, vyrovnává zvýšená činnost plic nadbytek výroby kyslíčnicku uhličitého, a nevále jest snesitelná. Rozmnožuje-li se však práce, výroba přesahuje vylučovací mohutnost ústrojů; plicní sklípky nedostačují na odvezení všeho kyslíčnicku uhličitého, jež jim krev přináší, a plyn se nahromaduje. Přerušili-li se v tomto okamžiku práce, vyvozování otravného plynu klesá na pravidelnou míru, a plyn, který tělo obsahovalo v nadměře, vylučuje se, a nevále mizí. Pokračuje-li se naproti tomu ve cvičení bez ustání, nahromaduje se kyslíčnick uhličitý ve veliké míře a jest s to, aby způsobil těžké příhody a i smrt zadušením.

Tak úzký jest vztah, který vládne mezi svalovou prací, množstvím kyslíčnicku uhličitého v těle a velikostí dýchací obtíže osobou pocíťované. Svalová práce rozmnožuje kyslíčnick uhličitý v krvi, nadměra pak tohoto plynu přivodí zvýšení dýchací potřeby.

Tak se vysvětluje tento zákon, jenž vyplývá z pozorování fakt, a ježž tuto vyhlašujeme:

Intensita udýhání po čas cvičení jest v přímém poměru s výdajem síly, kterého toto cvičení v daném čase požaduje.

Příčina udýhání jest jakýsi druh otravy těla jedním z jeho vlastních desassimilačních výrobků, sebeotrava kyslíčnickem uhličitým. Nadměrné zvýšení dýchací potřeby a nadměrné zvětšení

dýchacích pohybů, jež pozorujeme u člověka svalovým cvičením udýchaného, pochází z ohrožení otravou a úsilí, jež tělo podniká, by rychle jed vyloučilo.

(Pokračování.)

Četa trubačů a bubeníků T. J. S. v St. Louis, Mo.

Četa trubačsko-bubenická T. J. S. v St. Louisu založena byla na jaře r. 1893. První zakladatelé jsou Sokolové J. Vrána, V. Procháska a Karel Bergstein. Tito byli prvními trubači; až po několika týdnech se přihlásili někteří mladí členové a cvičili se pod dohledem několika hudebníků. V roce '899 čítala četa již as dvanáct členů. Téhož roku příčiněním členů uspořádán koncert a z čistého přebytku a z milodarů pív. odboru "Vlasty" byly zakoupeny nástroje.

Pak teprve počalo se pravidelně cvičit.

Některé turnerské sbory vesměs německé, měly již své čety mnohem dříve, pročež uspořádaly mezi sebou závody, ke kterým i naše četa pozvána byla. Závodit se mělo o stříbrný pohár, druhá cena roh čistě vypracovaný stříbrem v ceně \$30, třetí cena americký prapor.

Naše trubačsko-bubenická četa jaksi nerada to viděla, kde učedníci se měli jít měřit se samými vyškolenými trubači a bubeníky sborů německých turnerů. A hle — četa naše při tomto prvním utkání se s četami německými vydobyla druhou cenu a uvedla obecenstvo v nadšení. O l té doby pak četa naše byla více v známosti, vzrůstajíc váčihledě; pilnými cvičeními pak stala se jednou z nejlepších čet v našem městě, oblíbena jsouc veškerým obecnstvem.

Hrou přírody se stalo, že členové jsou všichni vespolek svorní a po stupni zrostlí.

Druhý závod o tentýž pohár, který četa německých turnerů ze St. Louis při prvních závodech vydobyla, odbývány v St. Louis Hall, dne 20. dubna t. r.

Tyto závody vyvolány byly naší četou, poněvadž tato uznala nutnost pokofiti podruhé německé čety, které sobě přisvojovaly velké jméno.

První cena o druhých závodech byl zmíněný již stříbrný pohár, druhá americký prapor zlatými třásněmi lemovaný, v ceně as \$25 neb více, třetí cena nádoba na pivo; první cena pro trubače zlatý medál a pro bubeníka též. Závodilo se o pět cen a závodů se účastnilo 6 čet.

Tentokrát naše četa vydobyla sobě nejlepší jméno, odnesši ze závodů 3 ceny. Ačkoli po právu měly být všechny první, přičemž německých soudečů přisoudila četovou první cenu Social Turners č. 1, tak že ji odevzdali z jedné rukou Němců do druhých. Naše četa obdržela druhou četovou cenu, americký prapor. Sokol A. Probošt cenu trubače a Sok. K. Dolejší cenu bubeníka, tedy z 5 cen na 6 čet naše četa odnesla 3. Druhých závodů účastnili se následující Sok. trubači:

Ant. Probošt, Vaclav Procháska, Fr. Holman, Tom. Šiman, Karel Bergstein, Otto Srnka, Karel Hodan a Jan Laciný.

Následující bubeníci:

Karel Dolejší, J. Tockstein, M. Ryska, Vaclav Hrubý, Vaclav Triska, J. Jonák, R. Jině, Fr. Kalista, Fr. Vaněk, V. Srnka, J. Holoubek a Chas Jeřábek, Drum Major; Jos. Šiman, praporečník.

Na zdar!

F. Holman.

DO P I S Y .

V New Yorku, dne 2. června 1901.— Doufám, že mi bude popřáno místa, abych poukázal na některá napomenutí našeho dopisovatele. Po několika měsících mlčení promluvil opět a nařiká si ve svém posledním dopise na ten náhubek, kterého prý se mu mělo dostat. Nevím zda-li cos podobného bylo řečeno v té lednové schůzi, já se na to nepamatuji a doposud žádný bratr, který byl v té schůzi přítomen. Pamatují se jen na to, že se nám cvičitelský sbor v té schůzi děkoval, poněvadž se členové jeho domnívali, že by bylo lépe, aby to zkusil někdo jiný, pak-li totiž jednota souhlasí s tím dopisem, jak byl br. dopisovatelem sepsán. Čekal jsem, že

některý z nich náležitě vše tu objasní a to také v našem časopise, nejenom ve schůzi jednoty.

Jelikož se tak nestalo, patrně bratři cvičitelové myslí, bezpochyby že bude lépe, když se to projedná mezi námi. Ale jsou některé věci, na které musím našemu dopisovateli poukázat. V té lednové schůzi byl žádán více členy, aby když již chce něco psát, držel se určitých dat. Tak to bylo velikým přestřelením, když psal, že chodí do cvičení 19 cvičenců a ti že mají 6 cvičitelů — a hle! poslední zpráva náčelníka župy Vých., která byla v témž čísle našeho časopisu uveřejněna, udává, že cvičících členů je 89, průměrná návštěva 40 — a tž skoro poměr je v poslední zprávě. Kde je tedy dopisovatel se svým tvrzením? Odkud tuto zprávu čerpal? A poukazovati na ten nepatrný plat, který cvičitel za své namáhání má, jest rovněž nedůsledné.

Znám poněkud poměry v naší jednotě za posledních 18 roků, cvičil jsem od roku 1893 a dovedu si představit, jak asi muselo těm cvičitelům býti! Všecko tu liknavost některých členů složil dopisovatel na bedra jejich! Pamatuji se na to, že jsme přicházeli do cvičení a že zvláště v posledních četách jsme neměli cvičitele stálého; každý přišel když mohl, několikrát se stalo, že nepřišel cvičitel žádný, nebo jeden velmi pozdě. Ovšem, byly také časy, kdy cvičilo v Nár. budově v 5. ulici 80—100 členů najednou. Tak se ta činnost střídala jako teď! Ale jednu výhodu máme teď a ta je, že máme vždy dosti cvičitelů ve cvičení, a odborně vzdělaných cvičitelů, kteří pracují všemi možnými prostředky, by cvičení stalo se mezi námi osvěžující zábavou a nabádají členy stále, by cvičení navštěvovali.

A proto neměl dopisovatel tak nepředloženě psáti! Je dobře poukazovati na chyby a nabádati k dobrému. Ale pak se musí dopisovatel řídit dle svého přísloví sám a ne když mu někdo ve schůzi poukáže na jeho vady, nazvati jej "navrhovatelem náhubku". On musí hleděti, aby jeho statistická data se shodovala se zprávami náčelníků a nepsat co se povídá u baru, — co tam se mluví, z toho se málo do časopisu hodí, — a chce-li kritisovati vše, musí si také za čas nechati říci smýšlení jiných, on také není neomylným. Vytýkáti, že takové kusy jako "Ravugiolo" se pro nás nehodí, jest též nedůsledné! Nemáme-li dávat Šamberkovy frašky, co se má pak bráti? Každý kus se nepovede, aby se líbil všem! Ten má tu, onen jinou vadu! Ale především musíme naše obecnostvno seznamovati s populárními českými spisovateli.

A brojení některých členů proti pořádku oper pěveckým odborem jest nerozumné, a rovněž některé poznámky bratra dopisovatele o provedení opery "Marta". Pěvecký odbor zaslouží si uznání za tu snahu, aby seznámil naše obecnostvno a bratry zároveň s předními hudebními skladateli a s ušlechtilou hudbou a uměním vůbec! Ovšem je to spojeno s velkým vydáním, ale ještě na tom jednota neztratila; jestli se ztratí jednou, podruhé se vydělá. — Kdyby měli takový pěvecký sbor jinde jako je náš, tak by si zajisté dopisovatel nedovolil psáti, by tu neb onu operu nedávali, ale zvláště ne při takovém provedení jaké bylo při posledním představení "Marty", kde na poslední den pro nemoc sl. Košové úlohu "Marty" převzala sl. Mařenka Lierova a provedla ji s neočekávaným úspěchem.

Nemíním tím br. dopisovateli vnučovati svoje mínění, ale vím, že jest to mínění více členů a že tudíž žádám také o slyšení! Může se časem poukázat na veliké vady a povzbuditi ku nápravě, ale vyhledávati je tam kde nejsou, neb mysliti, že když již se píše, že se musí do toho neb onoho "dloubnouti", to pak musí i toho nejnadhšenějšího omrzeti.

Vím, že roztrpčení po přečtení lednového dopisu bylo všeobecné, však kdyby br. dopisovatel si nebyl chtěl přivlastniti ten náhubek, bylo by se na to zapomělo. Takto ale bylo mluvení více členů, by také ostatní Sokolové a obecnostvno, co náš časopis čtou, věděli, že to není u nás tak hrozné, jak se to v těch dopisech líčí a že taková činnost, jako u nás, by měla býti všude, pak že by to v Sokolstvu česko-americkém jinak dopadalo! — S pozdravem,

Josef Veselý.

V Newarku, N. J., 21. června '901. — Náš br. tajemník a dopisovatel od našeho sboru odstoupil a byl jsem na jeho místo co dopisovatel zvolen, ačkoliv myslím, že bylo mezi našimi bratry mnohem schopnějších a starších členů, kteří by byli úřadu tomu spíše

zadost učinili, nežli já. Nechtěl si to ale vzít žádný na starost a já skutečně nevím, zda-li ten úřad ku spokojenosti bratrů zastanu. — Však jen s kuráží do toho, nebo bez kuráže se ničeho nedokáže — a ja heslem tím ozbrojen, chápu se pera.

Především vzdávám dík br. Rycheckému, že úřad tajemníka na sebe vzal a doufám, že ho správně tak jako ho již po 2 léta zastával, opět zastávat bude.

Rád bych nějakou potěšitelnou zprávu do orgánu sokolského psal, ale — potěšitelnou zprávu k dopisu tomu jest zde těžko mezi námi hledat.

Ohlédnuv se v naši cvičirně, snadno spočítám naše cvičící členy, ačkoliv jednota i cvičitel činí co možno, by členové chodili cvičit, ubývá cvičenců napořád. A konečně, kdo jejich dlouhou práci úplně zkazil, byl pan hostinský, zapověděv bratrům Českoslovanského Sokola, kteří mezi námi cvičili, by do místnosti nechodili. Doufám, zda-li tu novou cvičirnu si vyhledáme, do nás zcela jiný život vnikne.

V poslední naší schůzi byl opět nový člen navržen a jsem si předem jist, že jej náš vyšetřující výbor za schopného ku vstoupení do našeho sboru uzná, a navrhuji mu bratru vyslovuji tímto ve jménu sboru srdečný dík.

Bratři, co již jsem slyšel návrhů na stavění naší vlastní budovy! Nezaslechl jsem však ještě ač jeden, který by k nějakému ukončení vedl a pak-li budeme pořáde tak jednat, jak jsme dosud s věcí onou jednali, tak zde budovu nikdy mít nebudeme. Protož zvláště Vy starší a schopnější bratři se věci té ujměte a já doufám, že naše bratrské jednoty našemu (odstraněnému) sboru též náruč otevrou a dle možnosti nám nápomocni budou. V krátkém čase pak budu snad moci psáti radostný dopis o čilém životě v naší vlastní budově.

Psal bych více, kdybych věděl potěšitelnou zprávu, ale psát samou smutnou, bolí mně samotného, protož uzavírám dnešní dopis v domněnce, že budu moci příště radostnější zprávu podati.

Na zdar!

Edward Zeman.

St. Louis, Mo., 2. čce. '901. — Závody župy Střední v St. Louis, jsou minulost.

Mnoho a mnoho vzpomínek zůstavili po sobě jak st.-louiským tak chicagským hostům. Pilní chicagští závodníci dlouho budou vzpomínati na ty úmorné dny, kterých jim bylo v St. Louis zažiti; ačkoliv tyto horké dni přec jen byly osvěženy sem tam mnohou krásnou chvílkou, jak doufám.

Již v sobotu odpoledne, kdy pisatel těchto řádků kráčel po již. dvanácté ulici, byl všude zastavován a tázán, kdy že přijedou ti chicagští závodníci. Celý český svět se těšil na ně a vůbec na Sokolstvo — tu baštu českého národa. Český St. Louis slavil v těch dnech prvně, ale také okázale. Jižní 12. ulice takřka tonula v moři českých a amerických vlajek a draperii a různá ta hesla mluvíla k srdcím Čechů a pobízela je k další svorné a pospolitě práci. A věru, kráčel-li chodec v sobotu večer českou čtvrti, tu projel mu tělem jakýs divný pocit hrdosti, že jest Čechem.

Čeststvu st.-louiskému utkví zajisté dlouho v myslí neděle 23. června, kdy svorně druh vedle druhu kráčeli kol zástupů různé národnosti, kteří divně pohlíželi na ten skvělý a nekonečný průvod, jakoby se ptáti chtěli: "A toto jsou samí Češi?" A ty tváře v průvodu jim odpovídaly: "Ano, my jsme Češi, — jsme potomci těch, kteří kdys otřásali celou Evropou, kteří přežili krvavé boje o svá práva, vlast a jazyk, odkazy to otců a přec z vlasti se brát museli, kteří nesměli nic s sebou vzíti, než tu svatou řeč a ty sladké písně".

Průvod přechází a diváci odcházejí s jinými dojmy — vždyť viděli dnes Čechy, barbary, na které veřejný st.-louiský tisk metal kal a vrhal urážky mnohokrát; a ti, kteří šli až do parku, mezi nimi i representanti onoho tisku, měli příležitost obdivovati muže, který jim sejmul bělmo s očí a pověděl jim tolik pravdy a tolik krásného o těch Čechích, o tom národu, z něhož sám vyšel a jemuž věrné a vlastenecké služby neunavně proukazuje, Sokol prof. B. Šimek z Iowa City, Iowa. Snad teď budeme v St. Louisu více respektováni; bylo již na čase, aby český lid povstal z dřimoty, v níž až do dnes trval.

Již v sobotu při banketu povšimli si někteří chicagští bratři mnohého, co u nás je a čeho oni postrádají, nejlépe se zamlouvalo

závodníkům ubytovací zařízení, že totiž budou všichni pohromadě.

Při zkoušce cvičení s tyčemi v neděli ráno, vzbudil všeobecnou pozornost mezi přítomnými Čechy a Sokoly br. A. Haller, svojí ráznou postavou a boдрou povahou, mnohým se velice líbil svými úsečnými povely a svým — dle vyjádření se mnohých — "hejt-manským" vzezřením.

Horkých pár hodin zažili závodníci při průvodu v neděli odpoledne, kdy vedro panovalo tak nesnesitelné, že 4 osoby úžechem klesly, mezi nimiž i nešťastný br. Sok. Václav Holman, člen nové jednoty Sokol Mount Pleasant. Ve chvíli, kdy poslední z průvodu do parku vcházeli, on v umírajícím stavu z parku odvážen byl.

Zábava v parku se rozproudila až k večeru, kdy horko pomí-nulo. Cvičení dítek odměněno bylo bouřlivým potleskem, při čemž znovu vzpomenu br. Aug. Tesaře a jeho vzorné školy. Žel, že z programu závodníků se mohlo odbývat pouze 1. číslo a to cvičení s tyčemi, an čas pokročil a obecenstvo bylo žádostivo tance.

Chicagští bratři většinou se odebrali již o 9. hodině večer do tělocvičny, byli po průvodu umořeni a chtěli se spánkem posílniti na druhý den k závodům. Za to st.-louisští hoši setrvali věrně až do 12 hodin a mnoho jich ještě ke všemu, po tak úmorném dnu, tančilo jako o závod. Shledali to také druhý den.

Pondělí byl nejparnější den pro závodníky, soudece a výbor. — Nehoda se při závodech nestala žádná, až na některé odřeniny sem tam, avšak opálení byli závodníci děsně. V pondělí večer a později ještě, mnohý Sokol zatínal rty anebo stáhl obličej k hroznému úsměvu, pak-li se jej někdo nevědomky na choulostivém místě dotknu.

Výsledek závodů vi každý.

Chicagští zvítězili na celé čáře. V úterý před polednem závody ukončeny. Odpoledne spolu s bratry Sokoly z Chicaga doprovo-dili jsme nešťastného br. Václava Holmana k poslednímu odpočin-ku. Divný byl obraz, když průvod ubíral se kol slavnostně okrášlené tělocvičny, nad níž vlála do půl žerdě stažená vlajka. — Před tělocvičnou vzdali jsme "odcházejícímu do lepšího světa" poslední čest. —

Za krátkých pár okamžiků ošli jsme se ve voze pouliční dráhy a navštívili několik míst v našem velkém St. Louis. Hostům na-ším líbilo se všude. Nejlépe se jim zamlouval Anheuser-Bush pivovár.

Po projíždce v úterý večer byla přátelská zábava na rozlouče-nou se závodníky a zároveň oznámen výsledky závodů. Na pro-gramu bylo několik čísel, pěvecké sbory se držely znamenitě a za své výkony sklízely pochvaly různé.

Než ukončím, jest na místě, abych též vzpomněl na výbor.

Závodní výbor, který měl práci rozdělenou a měl krátkou dobu jen, byl přec jen v čas hotov. Dámy, které si vzaly stravování zá-vodníků na starost, zaslouhují veškeré uznání. Celých 5 dní setr-valy na místě, ač práce jejich stěžována byla nesnesitelným hor-kem (chvillemi stoupl teploměr až na 104), a povážíme-li, že dámy tyto měly pouze krátkých pár hodin k svému odpočinku, tu zajisté uznáme, jakou obět pro nás přinesly, za niž není dost, vzdáti jen díky. Výbor obstarávací a tiskový pracoval pilně tři týdny, jeho práce byla také velká, rozepisovat se, co vše pro dobro závodů učí-nil, není možno; stačí, když se zmíním o tom, jak v úterý jeden po druhém únavou klesali.

Chvalně se musím zmínit o onom houfku, který v neděli a v pondělí měl v parku náčini na starosti, které při teplotě 103 posta-vovali bratři J. Jiříček a F. Holman dodrželi až do úterka odpo-le-dne, kdy br. F. Holman přemožen vedrem klesl, a co tyto řádky piši, jest posud na lože upoután.

Výbor dekorací, ať již členové aneb dámy a sestry od Vlasty zaslouhují také dik. Při závodech Střední župy Sokolské se zkrátka ukázalo, kteří jsou ti praví pracovníci a Sokolové ve sboru našem.

A tak jako jsem si často vzpomněl, vzpomínám opět; a to na jednu píseň, kde stojí: "Uprehly ty krásné chvíle, — vzpomínky mně zbyly jen". Dnes již málo stop po závodech, vše opět ve starých kolejích. V podvečer se scházíváme pod těmi známými stromy na našem dvoře a vzpomínáme na uplynulé závody a chi-cagské hosty, tak jako někteří chicagští na ten veselý, horký a na poupata bohatý St. Louis. — Na zdar!

Wm. F. Procházka, dop.

V St. Louis, Mo., 3. čce.—(Z TJS Mount Pleasant). V červ-nové schůzi odhodlali jsme se za účelem připojení se k N. J. S., požádati místní jednotu o souhlas, jehož se nám dostalo; tudíž ne-bude již dlouho trvati, kdy očekáváme počátek činnosti ve sboru.

Jak jsem povděčen tomu, že veškeré ty slavnosti a sokolské okázalosti již minuly; ne snad z nepřízně, to to, vždyť bych pak nebyl "hoden jména Sokol", ale tuším, že i vy chicagští se mnou povděční jste, neb při 100 stupních vedra by měly "márče a pará-dy" si nechat úplně zajít; štěstí, že br. Tesař dovedl vzdorovat a školu si z průvodu vyjmul:

Těž sbor náš súčastnil se sokols... eh, chci psáti českého dne, což však zaplatil životem milého člena svého, Vác. Holmana. Vyplniv úkol svůj došed až na místo, ubohý, vedrem přemožen, upadl, skonav okamžitě téměř v kruhu bratří svých.

"Nezastavujte — jděte dále!" tak slyším velení při konci prů-vodu, jenž ještě zbyl za námi. Ale, vždyť život — to tak málo — kdo zastavoval by se k vůli takové maličkosti, by snad porušil sou-lad okamžitý? Takový jest světa běh! Život křepčí nade smrtí!

Krásný byl pohřeb nešťastného bratra našeho. Vysloužilý br. starosta st.-louisského Sokola řečnil za sbor náš a bratři od Mt. Pl. prokázali jemu poslední službu v krojích. Do domu smutku do-stavili se veškerí závodníci, již jej při velebné hudbě až k Sokolo-vně doprovodili, kde mezi dvěma řadami výkvětu župy Střední prošel — a zmizel obraz dojemný!

Tak se to patří, sokolští bratři! Vám diků netřeba. — Právě před 13 roky odnesli nám závodníci starostu a nyní, to dosud vpi-suje se v pomněni naše. — — — Fr. Široký.

Všem náčelníkům sborů, zastoupených v Západní župě!

O m a h a , Neb., 15. června 1901.

Tímto oznamuji všem náčelníkům sborů v župě Západní za-stoupených, že župním náčelníkem jest Sok. Oldřich Jelen, 1233 So. 14th Str., Omaha, Neb., a vyzývám je důtklivě, aby mu zasý-lali zprávy týkající se cvičení u svých sborů, aby přece jednou za-vládli pořádek. Poslední dobou měl župní výbor nemalé potíže udržeti si župního náčelníka, kteřížto členové se museli vždy vzdáti svého úřadu, an nemohli vykonávati své povinnosti správně, a či to byla vina? Jen náčelníků sborů, kteří nekonali to co měli dě-lat. Bylo by věru již na čase, aby náčelníci se zvedli ze své nedba-losti a hleděli své povinnosti řádně zastávat, jak se sluší a patří. Jedině tím si udržíme župního náčelníka a jestli ale náčelníci ne-budou konat svou povinnost, tu bude župa Západní bez náčelníka. Doufám, že bratři náčelníci nenechají k tomu dojíti a pro příště budou konat svou povinnost vůči náčelníku Žup. župy.

Na zdar! J o s . R . F i a l a ,
taj. Záp. župy.

— Při závodech německých tělocvičných spolků, tedy tolik co Sokolů v Milwaukee tyto dny odbývaných, stal se prvním přeborníkem Frank Hudeček od spolku Bahn Frei. Ve všech oborech tělocviku byl prvním. Skok na výšku 5 stop 2 pal. Pouze sedm turnérů se ucházelo o první místo mezi přeborníky a Hudeček byl ve všech závodech 2½ bodu napřed. Co cena v této skupině, v kteréž zahrnut skok na výšku, dálku, o tyči a šplhání po provazu, jest čestný věnec a diplom a jest považována co nejvyšší státní čest, kteréž může turner dosáhnout. Letos tato čest u německých turnerských čili tělocvič-ných spolků ve státu Wisconsinu připadla Frank Hu-dečkoví. Jak jméno ukazuje, jest prvním přeborníkem německých turnérů v župě wisconsinské — ne Němec — ale Čech.

Příjem a vydání N. J. S. za měsíc červen 1901.

Příjem :		
Červen 5.	Sok. Jed. Philadelphia za I. a II. '901	19.30
" 6.	Za rozličné knihy od F. J. Trunečka, Clev.	2.44
" 7.	TJS Čech, za I. '901	47.50
" 18.	" Podlipný, dopl. za m. r. a na I. '901.	11.00
" 21.	" v Milwaukee za I. '901	25.90
" "	" Crete, Neb., za II. '901	13.90
" 22.	Předplatné od TJS Springfield, Mass., na Sok. Am.	1.—
" 28.	TJS v Islip, L. I., za II. '901	2.20
" "	10c. poplatek na sjezd za rok '901	1.10

\$124.34

Hotovost z min. měs. \$1270.59

Úhrnem \$1,394.93

V y d á n í :

" 21.	Pofadatelé S. A. za červen 1901	20.00
" "	Jednateli za bednu pro ceny a telegram.91
" "	Za zlaté a stříbrné znaky sokolské a věnce br. Bredovi.	67.50
" 22.	Za telegram zasláný k závodům župy Střední do St. Louis42
" "	br. V. K. Třískovi zasláno na výplatu soudců a počtářů	225.00
" 30.	Za soudcovské a počtářské listiny br. F. Lie- rovi	28.00
" 30.	Za 3100 výt. S. A. pro červ. 1901, poštovní i s výpravou	87.00

Úhrnem \$428.83

Příjem \$1394.93

Vydání 428.83

Hotovost \$966.10 a sice fond pro př. běh cvič. 42.85

Fond pro příští sjezd r. 1903 330.30

U. S. bondy v kupní ceně 339.00

Hotovost skutečná 253.95

\$966.10

Bratři! Již v minulém čísle S. A. žádal jsem jednoty o zaslání zpráv za I. čtvrtletí '901. Dosud nezaslaly zprávy ani odpovědi následující jednoty: TJS Newark, N. J., TJS Linwood, Neb., TJS Milligan, Neb., a TJS So. Omaha, Neb.

Pak-li ony jednoty zprávu nezaslou do 27. července t. r., budou dle stanov N. J. S. suspendovány.

Jan Černý, jed.

Zápisy o schůzích výkonného výboru N. J. S.

New York, 10. června 1901. — Starosta Fr. Hroch zahájil v určitý čas schůzi.

Ze zástupců scházeli V. Hampl a V. Zvoník.

Schůze tato byla odbyvána za účelem podání zprávy výboru na tělocvik, týkající se závodů župy Střední.

Výbor udává, že ceny budou stát as \$70. Zpráva přijata a výboru uloženo ceny zaopatřit.

T. J. Čechie oznamuje, že br. F. Chmatal nemůže sloužit co soudce při závodech župy Střední. To samé uvádí br. J. Čermák. Na místo br. Chmatala zvolen br. F. Šucha od T. J. Čechie.

Usneseno dopsat T. J. S. St. Louis, by zvolila ještě jednoho soudce.

Na to schůze ukončena.

M. Grabenstein, zapisovatel.

New York, dne 1. července 1901. — Náměstek br. J. Pavlík zahájil v nepřítomnosti starosty schůzi. Ze zástupců scházeli br. V. Zvoník. Starosta se později dostavil.

T. J. Fügner zaslal zprávu a poplatek \$13.30

Blesk " " " 32.50

Westfield " " " 3.20

East Islip " " " 3.30

Crete, Neb., zaslal zprávu a poplatek 13.90

Podlipný " " " 11.00

Philadelphia " " " 19.30

Čechie " " " 47.50

Milwaukee " " " 25.90

Br. Truneček zaslal za knihy \$2.44.

Br. Červenka zaslal protest stran závodů župy Střední; udává, že dle jeho uznání T. J. Chicago měla dostat druhou četovou odměnu, a dále že jednotlivci od té samé jednoty byli oprávněni k cenám. Celá záležitost byla ponechána k rozhodnutí až dojdou soudcovské listiny a zpráva z oněch závodů.

S. J. Blesk podává protest proti povolení nové jednoty v Baltimore a jelikož podává pádné důkazy proč nemá být povolena, byl protest jednohlasně schválen.

Plzeňský Sokol se hlásí o odměnu za vydržování těl. školy za rok 1900. Usneseno, by jednatel dopsal shora uvedené jednotě, by upozornila náčelníka župy Střední, by on zaslal zprávu vrchnímu náčelníku k potvrzení a až bude potvrzena, tak odměna bude vyplacena.

Výbor na tělocvik podal zprávu, že ceny na závody župy Stf. byly na patřičné místo zaslány.

Na to schůze skončena.

M. Grabenstein,
tajemník.

Zákaz "kopané" ve školách města Budapeště doporučil magistrát tamějším zástupcům města. Již dříve v jedné schůzi obecního zastupitelstva města Budapešti učinil August del Medico návrh, aby ve veškerých obecních školách "kopaná" byla zakázána a mimo to, aby ministru vyučování podána byla žádost, aby také žákům státních středních a vysokých škol tuto hru zakázal. Svůj návrh odůvodňoval tím, že "kopaná" jest velmi nebezpečná hra, a že zlomeniny kosti, vnitřní úrazy, jakož i smrt tento hrou bývají zaviněny. Když svaz uherských atletů o tomto návrhu se dozvěděl, podal žádost na městskou radu budapeštskou, aby tento návrh zamítla, ježto kopaná jest velice zdravá hra, tělo silící a že nadohřel případy neštěstí při každém sportu se přiházejí. Podnět k tomuto návrhu zavdaly události, jež přihodily se při závodech berlínských fotbalistů proti uherskému atletickému klubu a proti budapeštským technikům dne 22. dubna m. r. Dopoledne hráli berlínští proti atletickému klubu. Při tom byl honvédký nadporučík tak silně kopnut, že utrpěl zlomeninu kosti. Mnohem hůře vedlo se berlínskému zubnímu techniku Hillerovi. Uprostřed zápasu jeden odpůrce učinil útok hlavou na Hillera; tento klopýtl, upadl a utrpěl dvojitou zlomeninu pravého předloktí a kosti nosní. Po přiložení nutných obvazů nastoupil Hiller se svými kolegy zpáteční cestu do Berlína, kdež mu však musila býti paže odňata pro stálé hnisání. Mimo to měli mnozí hráči obličeje krvi potřísněny. Tím však není dost. Odpoledne hráli berlínští proti budapeštským technikům a při tom utrpěl technik Mayer tak těžká poranění, že musil býti odnesen. Sm.

Jak člověk roste vyšetřoval zevrubně Dr. V. Camerer a podal o tom zajímavé výsledky ve "Vid. klin. obzoru". Váha na konci prvního roku dítěte nezávisí tak na způsobu výživy jako spíše na váze při narození. Působnost její jeví se ještě ve věku dětském. Škodlivé působení umělé výživy v prvním čtvrtletí vyrovnává se větším přírůstkem váhy v druhém čtvrtletí a v následujících měsících. Přibývání délky a váhy těla pokračuje v celku spolu. U chlapce výška těla po rychlém růstu v prvních letech přibývá od 4—12 let pomaleji. Přírůstek roční v tomto čase obnáší 5 cm. Od 12—16 let stoupne tento přírůstek opět na 6.5 až 7 cm. Chlapec přestává růst obyčejně v 17tém roce. Dívky rostou nejpomaleji od 5—10 let (5—5 cm.) Od 10—14 let rostou rychleji a přírůstek obnáší 6 cm. ročně. Všeobecně přestávají děvčata růst po 15. roku. Jak se vysvětlí, že velký počet hochů a děvčat roste ještě po 17 po případě po 15 roku? Tento opožděný růst jest dle Dr. Camerera nutný, poněvadž jej přivodily překážky, které se vyskytly v čase tělesného vzrůstu. Rovněž zvětšení váhy, pokud jej lze vlastním vzrůstu přičítati, přestává u chlapce mezi 18—19 rokem a u děvčat mezi 15—16 rokem; od té doby působí na váhu aspoň v nejbližších 8—10 letech okolnosti úplně různé. Sm.

Členové noví a vyloučení.

— Od TJS Podlipný v Detroit, Mich., odstoupil Mat. Bárta a Anton Loula. Na zdar! Pavel Maršík, taj.

— Do TJS So. Omaha přijati v červnu: Frank Kubín a Josef Hlávka. Na zdar! Fr. Benák, taj. Vác. Schneider, star.

NA PRODEJ!

Máme na prodej za velmi levnou cenu úplný "set" sokolského náčiní, totiž hrazdu, bradla, koně, činky, tyč na skok a žíněnky. Sokol "Jiří z Poděbrad". Adresujte: J. D. WOLF, Clarkson, Colfax Co., Neb.

Ctenářům Sokola Amerického v Americe!

Žádáme slušně všechny zdejší čtenáře Sokola Amerického, by laskavě sdělili jednateli výk. výboru na adresu: Jan Černý, 437 E. 71st St., New York City, sídla tělocvičných spolků slovanských, a možno-li i místo, kde schůze konají, — pokud nejsou obsaženy v adresáři N. J. S. v Sok. Am. uveřejňovaném. Za jakoukoli zprávu ve smyslu tohoto provolání vzdáváme hned tímto povinný srdečný dik.

Výkonný výbor Nar. Jed. Sokolské v New Yorku.

ADRESÁŘ NÁRODNÍ JEDNOTY SOKOLSKÉ VE SPOJ. STÁTECH.

VÝKONNÝ VÝBOR NÁRODNÍ JEDNOTY SOK. V NEW YORKU:

Schůze každé 1. pondělí v měsíci v Sokolovně, 420—24 E. 71 st. Fr. Hroch, starosta, 457 Rodney St., Brooklyn, N. Y.; J. Pavlík náměstek, 404 vých. 71. ul.; Jan Černý jednatel, 437 E. 71st St. Max Grabenstein tajemník, 716 E. 161st St.; F. Lier, pokl., 410 E. 71st St.; výbor tělocvičný: Ferd. Martyny, F. Bartuněk a A. Jahoda; výbor účetní: Vác. Hampl, St. Kostka a V. Zvoník. Náměstník J. Štibr 84 McBride st., Cleveland, O., podnáč. Ferd. Engelthaler, Cedar Rapids, Ia., a Ant. Haller, Chicago, Ills.

Župa Východní, sídlo v New Yorku.

- Ústř. výb.: st. Vác. Hampl, náměstek Al. Bláha, jed. J. A. Kne-dlhans 420—424 E. 71st St., N. Y., pokl. K. Řehoř, náč. Fr. Bartuněk 318 E. 71st St., podnáčelníci I. Václav Křížek, II. J. Uher, fin. výbor Al. Bláha, V. Křížek. — Schůze každou 1. sobotu v měsíci v 8 hodin večer, v Sokolovně 420—424 71. ul.
- SOK. JED. BLESK Baltimore; (schůze 3. pátek u br. Jos. Klečky 1513 Ashland Ave.), Sylv. Stiegler, dop., 1006 N. Castle St.
- T. J. S. BOHEMIA, Bohemia, L. I., N. Y., (posl. sobotu) jedn. Fr. Huml.
- T. J. SOKOL Brooklyn, N. Y., (2. pondělí), taj. Fr. Hroch 457 Rodney st.
- SOKOL CLEVELAND, (3. neděli v Sokolovně, roh Central ave. a Plymouth st.), taj. Frank Skala, 16 Beckman St.
- SOKOL ČECH, Cleveland, O.; (2. neděli v Sokolovně, čís. 6 Wendal ave.), taj. Fr. Vonáček, 111 Petrie st.
- SOKOL ČESKO ZABAVNÍ, Clev, O., (schůze 3. neděli v Sokolské síni) Frank Cais, 562 Dennison Ave.
- Těl. a Podp. Jed. BUDIVOJ, Detroit, Mich., (1. pondělí v Sokolovně, roh Erskine a St. Antoine sts.) tajemník Jos. Janeček 698 Antoine st.
- T. J. S. PODLIPNÝ, Detroit, Mich.; (druhý pátek v Sokolovně, roh Tillman a Ash ul.), taj. P. Maršík, 499 Clark Ave, účetní Jos. Vimer 176 Rollins st.
- T. J. SOKOL, East Islip, L. I., N. Y., (2. sobotu v Sokolovně), taj. Jan Kroupa, Box 211.
- T. J. S. FUEGNER, L. I. City, N. Y., (2. sobotu u Wokala, 1 Skillman ave.) taj., M. Beneš, 488 Boulevard, Rawenswood, L. I.
- T. J. SOKOL Newark, N. J., (druhý pondělí, roh 9. ul. a 15. ave.) V. J. Rychetský, 433—15th ave.
- S. J. SVORNOST, Morrisania N. Y., (1. neděli) taj. Jan Duda 777 Melrose ave.
- T. J. SOKOL, New York; (schůze 2. a posl. pondělí, 420—22—24 E. 71st St.) taj. J. L. Jedlička, 420—422—424 E. 71st St.
- SOK. JED. PHILADELPHIA, Pa., (4. neděli v měs., v Sokolovně, roh Orianna a Girard Ave.) taj. V. Morávek, S. W. Corner Front & Master Sts.
- T. J. SOKOL Schenectady, N. Y., schůze 1. a 3. pondělí v místn. A. Říhy, Bohemia House, Ellis st., M. Pl. — Taj. Aug. Sokol, P. O. B. 466.
- T. J. SOKOL Westfield, Mass.; (1. a 3. středu v Sokolovně, 118 & 120 Meadow st.), jed. Fr. Náhlovský, 8 Fowler st.

Župa Střední, sídlo v Chicagu, Ill.

- Úřadníci župní: Náměstník Antonín Haller, 818 So. Ashland Ave., podnáčelníci Jos. Pokorný a Fr. Holub; taj. Jos. Šlauf 1528 S 41st Ave.; pokl. Vác. Vonásek.
- PLZ. SOK. Chic.; (2. a 4. čtvrtek), taj. Vil. Kroužilka, 722 W 12th Boulevard.
- SOKOL CHICAGO, Chic., (1. a 3. středu v Sokolovně, 1118 Kedzie ave.), taj. Štěpán A. Šás, 1286 So. Turner Ave.
- TĚL. J. ČECHIE Chicago; (1. a 3. pondělí v síni "Čechie" 32—34 Emma St.), taj. Anton Havlík 525 Evergreen Ave.
- T. J. S. TABOR, Chicago, Ill., (1. a 3. čtvrtek u T. Andrie 1333--35 So. 40th Court), taj. V. Bartoň, 1411 So. 42 Ave.
- ČES. AM. SOKOL Manitowoc, Wis.; (2. středu v síni Slovanské Lípy), Aug. Kropáček taj., 401 N. 8th St.
- T. J. SOKOL St. Louis, Mo.; (2. a 4. pondělí v Sokolovně, roh 9. ul. a Allen Ave.), taj. Fr. Široký, 4705 Nebraska Ave.
- T. JED. SOKOL v Glen Carbon, Madison Co., Ill. — Tajemník Martin Korbelík, Glen Carbon, Ills.

Župa Západní, sídlo v Omaze, Neb.

- Ústř. výb.: Starosta Fr. Jelen 1911 So. 15th St., taj. J. R. Fialá, 1718 So. 8th St., pokl. Jan Mathauser. Další členové výboru Jos. Vonásek a Oldř. Jelen. — Schůze každý druhý pátek v Sokolovně.
- T. J. S. KAREL JONAŠ, Abie, Neb., (1. neděli) Josef Hasík, taj.
- TJS. HVĚZDA ZAPADU, Black Wolf, Kansas, (1. neděli), taj. Jos. Jiříček.
- T. J. SOKOL ŽÍŽKA, Bruno, Neb.; (1. ned.), taj. Vác. Blatný.
- TYRŠ C. R. SOK., Cedar Rapids, Ia.; (1. neděli v Sokolovně, 7th ave., bet. 2nd & 3rd st.), taj. V. M. Hlávka, 308—11th Ave.
- T. J. SOKOL, Crete Neb., (2. neděli ve své síni), taj. Mat. Kuncel.
- T. J. SOKOL, Linwood, Neb., (1. neděli), taj. Frank Dočekal.
- T. J. S. Milligan, Neb., (2. neděli v Central Hall bratří Jíchů), Fr. Hrdý, jed.
- T. J. SOKOL Omaha; (2. čtvrtek), taj. K. Špalek 1227 So. 15th St.
- T. J. S. Plattsmouth, Neb., (2. pondělí) taj. Jos. J. Nejedly.
- T. J. SOKOL, Prague, Neb., (2. pond.), Tom. Vlasák, zap.
- T. J. SOKOL, Schuyler, Neb., (3. pondělí), taj. V. Sudík.
- T. J. SOKOL, So. Omaha, Neb. (1. pon.) taj. F. Benák, 18th & Nst.
- T. J. S. KAREL JONAŠ, Wilson, Kansas; (2. neděli), jednatel J. W. Somer.

„Sokol Americký“, časopis Sokolstva čes.-americ. Nákladem výkonného výboru Národní Jednoty Sokolské.

VYCHÁZÍ 15. KAŽDÉHO MĚSÍCE V NEW YORKU, N. Y.

Dr. K. Štulík, pořadatel, 525 S. Lincoln St., Chicago, Ill. Jan Černý, jednatel výk. výb. N. J. S., 437 E. 71st St., New York.

Veškeré dopisy pro „SOKOLA AMERICKÉHO“ buďtež zasílány pořadateli.

Nové knihy.

Na skladě u výkonného výboru
Nár. Jed. Sokolské:

1. Tyrš Mir., Dr.: Základové tělo-
cvičení.....	\$1.00
2. Kožíšek Fr.: Cvičební večery na
koně na šíř.....	.10
3. Jindř. Fügner: Životopis.....	.10
4. Vaníček Karel: Sokolstvo, jeho
směr a cíl.—Komenský Jan Amos
a jeho snahy tělocvičné. Obě za..	.03
5. Scheiner, Jos. E. Dr.: Tělesná
cvičení ve starém věku.....	.65
hry mládeže.....	.45
6. Kožíšek Fr. Cvičební večery na
hrazdě.....	.12
7. „ 100 příkladů cvičení
prostných.....	.18
8. Hron Karel: O cvičební soustavě	.20
9. Mendik Jan: Povelky ku podrob-
nému procvičení poř. cvičení.....	.05
10. Scheiner, Jos. E. Dr.: Úvahy a
řeči Dra. Mir. Tyrše.
— Povšechné úvahy o věci Sokol-
ské, I. 1.....	.25
11. Povšechné úvahy o věci Sok., I. 2.
pro školy a spolky.....	.32
12. Klenka Jos.: Tělocvičné hry pro
pro školy; I. Bez nářadí ..	.15
13. Klenka Jos.: Těl. hry pro školy;
II. S nářadím.....	.25
14. Hanušová Kl.: Dětský tělocvik.	.20
15. „ „ Hry míčem pro
veselou mládež.....	.15
16. Horálek Fr.: Pérem Sokolím, se-
šit 1—4.....	.20
17. Horálek Fr.: Na přední stráž ..	.05
18. Pexa Václ.: Cvičební večery na
bradlech ..	.18
19. III. slet všesokolský v Praze.....	.30
20. Tyrš Mir. Dr. stručný nástin živo-
ta a působení jeho ..	.10
21. Veselý J. Z.: Těl. pro školy nižší
a střední ..	.20
22. Klenka Jos.: Cvičební večery na
kruzích ..	.10
23. Kurz Vilém: Úvod do Těl. školské-
ho ..	.32
24. Vaníček Kar.: Sokolské epištoly
od 1. do 4. sešitu, jeden výtisk ..	.02
25. Ploc Kar.: Návod o prvé pomoci
při úrazech a nehodách.....	.25
26. Dlouhý Fr.: Tělověda a zdravově-
da ..	.50
Jos. Klenka, skoky prosté, útokem a
o tyči ..	.10
Jos. Klenka, skoky smíšené na kůze a
na stole ..	.10
Dr. J. Vaníček: O rohování (box) a
běrnu holí dlouhou (baton) ..	.10

Knihy tyto, pokud zásoba
stačí, zasílá vyplacené jednatelem vý-
konného výboru tomu, kdo při ob-
jednání pošle výše udanou částku
buď ve známkách, nebo poukázkou
poštovní.

JAN ČERNÝ,

437 E. 71st St.,

New York City.

“SOKOL”,

časopis věnovaný zájmům tělocvičným, za-
ložený r. 1871. Drem. Mir. Tyršem vy-
chází redakcí Dra. Jos. E. Scheinera
jednou za měsíc o 3—4 arších a přináší
poučné články o tělocviku, organizaci
spolkové, články technické z pera před-
ních pracovníků sokolských. Dále pří-
náší zprávy o tělocviku ze zemí slovan-
ských i ciziny, feuilleton, různé zprávy
a pod.

Předplatné na rok do Ameriky obnáší \$1.10.

Adresa: “Sokol”, Praha,
Václavské náměstí číslo 70.

Všichni Sokolové

měli by znáti:

Úvahy a řeči Dra. Mirosla-
va Tyrše. Pořádá Dr. Jos. E.
Scheiner.

I. Povšechné úvahy o věci sok-
olské. — Díl první 25c. Díl dru-
hý 25c.

Objednávejte buď u svých sbo-
rů neb u jednatele výkonného vý-
boru N. J. S.

Naším cvičitelům!

Cvičební večery na koně na
šíř. Sestavil František Kožíšek.
Cena 10c.

Objednávejte buď u svých sbo-
rů nebo u jednatele výkonného
výboru N. J. S.

Naše evangelium!

Sokolstvo, jeho směr a cíl.
Úvahy Karla Vaníčka. Cena 2c.

Objednávejte buď u svých sbo-
rů nebo u jednatele výkonného
výboru N. J. S.

JAN ČEPEK
pozemkový, na oheň a

→* život *←

pojišťující jednatelem.

ÚŘADOVNÝ:

318 E. 73. ul., New York,
a 367 Woolsey Ave., L. I. C.

LÉKEM

pro chorobné a slabé
a blahodárným ná-
pojem pro zdravé
jsou.....

pravá

přírodní

vína

z našich

Naše vinné
BRANDY

v Sonoma

vlastních

jsou výborným
domácím
lékem.

County,

vinic

Žádejte naše
zboží od Vašich
obchodníků a
nemají-li je na
skladě, pište
nám o ceně a
další
podrobnosti.

California.

F. Korbelský & Bros.,
684-6 W. 12th St.,
Chicago, Ills.

FR. KUBOVETZ

chová na skladě

nejlepší obuv

pro pány, dámy a
dítka.

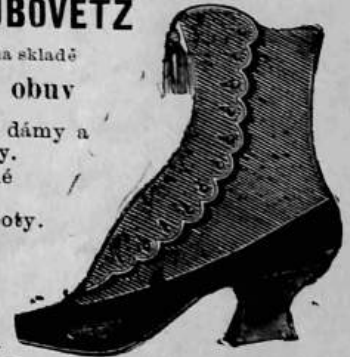
Má výtečné
uniové
Douglas boty.

1409

Ave. A,

roh 75. ul.

New York.

Kde najdem to pravé?

V PLZENSKÉ PIVNICI

v čísle 1616 Broadway,

CLEVELAND, O.,

jest pravé z měšťanského pivovaru z Plzně
a výborný ležák z Plzeňského pivovaru
v Clevelandu, jakož i všechno obě-
stvení a doutníky nejlepší jakosti. —
Elektrické osvětlení a větrník pro
ochlazení. V přízeň se poroučí

F. J. Truneček.

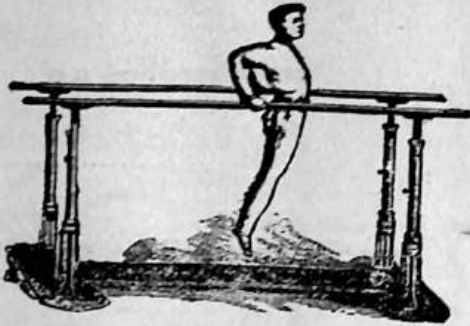
Oznamujte v Sok. Am.

Bližší sdělí F. Lier,

410 E. 71. ul.,

New York.

Chicagský oznamovatel.

JOHN GLOY,
MANUFACTURER OF ALL KINDS OF
GYMNASTIC APPARATUS.
OFFICE,
27 Johnson St., Chicago, Ill.

(Cenníky s vyobrazením náčiní zasílám na požádání zdarma.)

KAREL PITTE
603 Blue Isl. Av., Chic.

Má hojně zásobený sklad

VÝBORNÉ OBUVI
pro pány i dámy.

Cvičební střevice všech druhů pro Sok. za ceny levné.

Červená, modrá — ne, ale
CYRIL FIALA,
obslouží Vás

nejlepším domácím a importovaným pravým pšezenským.
Chutným lunčem a vším, čeho jest k blahu tělesnému zapotřebí.
Navštivte jej!

613 W. 18. ul. - Chicago.

Oznamujte
v "Sokole Americkém".

Bližší sdělí F. Lier,
410 E. 71st St.,
New York.

Učme se od začátku!

Základové tělocviku.

Sepsal Dr. Miroslav Tyrš. Cena \$1.00. Objednávejte buď u svých sborů nebo u jednatele výkonného výboru N. J. S.

Dr. Karel Štulík
LÉKAŘ

RANHOJIČ,

525 SO. LINCOLN ST.

Může býti zavolán z kterékoli lékárny v Chicagu:

— Telefon: West 1092. —

V lékárně p. C. G. Foučka, roh 18. ul. a Center Ave.
večer od 6.30 do 8 hodin.

VÁCLAV B. DIBELKA,
ARCHITEKT.

Učitel kresby na Vyšší škole.

Úřadovna, 1315 záp. 16. ul.

blíže California Ave.,

Chicago, Ill.

JOHN J. DVORÁK & SPOL. Sokolské stejnokroje!
Sokolský kroj cvičební!

oděvní a zakázkoví krejčí,
598—600 BLUE ISLAND AVE.

Zhotovují sokolské stejnokroje, kroje cvičební pro Sokoly i pro žactvo i mají na skladě sokolské pásy i monogramy. Vše v cenách nejnižších. Též oděv hotový i zakázkový, klobouky, čepice atd.

„SOKOL AMERICKÝ“, orgán Národní Jednoty Sokolské ve Spojených Státech Severní Ameriky, vychází 15. každého měsíce redakcí Dra. Karla Štulíka v Chicagu, 525 So. Lincoln St. — Předplatné do Čech 1 zl. 50 kr. přijímá výpravčí Fr. Lier, 410 E. 71st St., New York City, N. Y.

Kdo z Evropy zasílá předplatné mezinárodní poštovní poukázkou, sděl to také ihned výpravčímu. Z poukázky není vidno, kdo jest zasílatelem, a to působí obtíže jak při výpravě tak i při vybírání peněz na poště zdejší.

V New Yorku, v květnu 1897.

Nár. Jed. Sok. ve Spoj. Státech Sev. Am., vydavatel „Sok. Am.“

ATLAS BREWING CO.,

dříve Česká Pivovarnická Spol. v Chicagu
684 — 706 BLUE ISLAND AVE